

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács

6.Kbf.41/2020/42.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2021. március 5. és április 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként, bűnszervezetben elkövetett embercsempészás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2020. május 13. napján kihirdetett Kb.I.58/2017/178. számú ítéletét megváltoztatja.

Az ítéltábla a 2019. szeptember 16. napján tartott tárgyalásra történő utalást mellőzi.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa az ügyben nyilvános, folytatólagos tárgyalás alapján hozta meg ítéletét.

Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlott vonatkozásában megállapított 5 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c) pontja, míg a Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott vonatkozásában megállapított hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c) pontja szerint minősíti.

Terhelt6 VI. rendű vádlott többszörös visszaeső.

A Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű és Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlottakkal szemben kiszabott fegyház fokozatú szabadságvesztések tartamát egyaránt 7 (hét) évre, a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 8 (nyolc) évre, míg a Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben kiszabott fegyház fokozatú szabadságvesztés tartamát 6 (hat) év 10 (tíz) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre enyhíti.

Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlott tekintetében 600 (hatszáz) euró, míg Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában 50.000,- (ötvenezer) forint vagyonekobzást rendel el.

A Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben kiszabott vagyonekobzást 180.000,- (egyszáznyolcvanezer) forintra súlyosbítja.

Terhelt5 V. rendű vádlott lakóhelye adatI szám.

Terhelt6 VI. rendű vádlott 2015. július 31. napjától őrizetben, 2015. augusztus 3. napjától 2016. július 13. napjáig előzetes letartóztatásban volt.

Az ítéltábla Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a többszörös visszaesői minőségére történő utalást mellőzi.

A Szegedi Törvényszék Bjk/481/2017/VII/12. bűnjelszám alatt bevételezett adatF5 forgalmi rendszámhoz tartozó személygépjármű típusa helyesen: adatF4.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I.r., Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II.r., Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt 7 rendőr őrmester VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. és Terhelt12 XII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Terhelt5 V.r. vádlott köteles a másodfokú eljárás során a vonatkozásában felmerült 23.295.- (huszonháromezer-kettőszázkilencvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a Terhelt12 XII.r. vádlott vonatkozásában felmerült 23.295.- (huszonháromezer-kettőszázkilencvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. május 13. napján kihirdetett Kb.I.58/2017/178. számú ítéletével Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint

minősülő és büntetendő társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, 5 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – a Btk. 305. § a) pontja szerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] Ugyanakkor az I. rendű vádlottat az ellene 3 rendbeli, a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[3] Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, valamint a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[4] Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében, valamint a Btk. 305. § a) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntetében. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[5] Ugyanakkor a III. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[6] Terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként,

bűnszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, valamint a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében. Ezért őt, mint többszörös és különös visszaesőt, halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság továbbá a IV. rendű vádlott tekintetében a Település5i Járásbíróság 12.B.483/2010/59. számú ítéletével kiszabott 1 év szabadságvesztés végrehajtását is elrendelte.

[7] Ugyanakkor a IV. rendű vádlottat az ellene 4 rendbeli, a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[8] Terhelt5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként, bűnszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, valamint a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 30.000,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság továbbá az V. rendű vádlott tekintetében a Szombathelyi Járásbíróság 1.B.755/2014/2. számú ítéletével kiszabott 1 év szabadságvesztés végrehajtását is elrendelte.

[9] Terhelt6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként, bűnszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében, valamint 2 rendbeli a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétségében. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, a pénzbüntetés meg nem fizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[10] Ugyanakkor a VI. rendű vádlottat az ellene 3 rendbeli a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő embercsempészás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[11] A bíróság ítéletében továbbá Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottakat a Btk. 305. § c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő a Btk. 14. § (1) bekezdése szerinti felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[12] Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről is, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a II. rendű vádlottat 12.500,- Ft, a IV. rendű vádlottat 17.700,- Ft, az V. rendű vádlottat 429.957,- Ft, illetve az I., II., III., IV., V. és VI. rendű vádlottakat egyetemlegesen 230.116,- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Megállapította továbbá, hogy az eljárás során felmerült 556.105,- Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[13] Az elsőfokú tárgyaláson jelen volt katonai ügyész az ítélet ellen három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően törvényes határidőn belül valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be a következők szerint. Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű, Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak terhére a részfelmentések miatt, a bűncselekményekben a bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása miatt. Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottak terhére a felmentésük miatt, bűnösség megállapítása és pénzbüntetés kiszabása végett, míg Terhelt5 V. rendű vádlott esetében kizárólag a vagyonek Kobzás súlyosítása érdekében jelentette be fellebbezését. Ugyanakkor Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

[14] Az I. rendű vádlott a törvényes határidőn belül, védője három munkanap gondolkodási idő fenntartásával, a határidőt betartva, elsődlegesen a teljeskörű felmentésért, másodlagosan a megalapozatlanság miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséért és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításáért jelentette be fellebbezését. Harmadlagosan a jogi minősítés megváltoztatásáért, a bünszervezeti elkövetés mellőzéséért, a pénzbüntetés miatt, az elkobzás mellőzéséért és az elkobzott dolgok kiadásáért, az indokolás miatt, valamint a büntetés enyhítéséért fellebbezett.

[15] Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű vádlott a törvényes határidőn belül, védője a határozathozatalakor telekommunikációs eszköz útján a teljeskörű felmentésért fellebbezett.

[16] Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott a törvényes határidőn belül, elsődlegesen a teljes megalapozatlanság miatt, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséért, másodlagosan a teljeskörű felmentésért, harmadlagosan a bünszervezet mellőzéséért és negyedlegesen a büntetése enyhítéséért fellebbezett. Védője a határozat hozatalakor, telekommunikációs eszköz útján, elsődlegesen az embercsempészás alóli

felmentésért, másodlagosan a bűnszervezeti elkövetés mellőzéséért és a büntetés enyhítéséért jelentette be fellebbezését.

[17] Terhelt4 IV. rendű vádlott a törvényes határidőn belül, védője három munkanap gondolkodási idő fenntartása mellett, a határidő betartásával elsődlegesen a teljeskörű felmentésért, másodlagosan megalapozatlanság miatt az ítélet hatályon kívül helyezéséért, harmadlagosan a bűnszervezetben történő elkövetés megállapíthatatlanságára hivatkozva büntetése enyhítéséért fellebbezett.

[18] Terhelt5 V. rendű vádlott védője a határozathozatalkor elsődlegesen az ítélt dolog miatt, az eljárás megszüntetéséért, másodlagosan a felmentésért, harmadlagosan az enyhítésért jelentette be jogorvoslatát.

[19] Terhelt6 VI. rendű vádlott elsődlegesen a terhére megállapított bűncselekmények bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentése, míg védője a határozathozatalkor elsődlegesen a tényállás, a minősítés, a bűnszervezet téves megállapítása miatt, másodlagosan a büntetés enyhítéséért jelentette be fellebbezését.

[20] Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottak védői a határozat hozatalakor az elsőfokú felmentő ítéletet tudomásul vették, míg a vádlottak jogorvoslati nyilatkozatot nem tettek.

[21] Az elsőfokú katonai ügyész fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a II/B. vádpontban foglaltak körében a bíróság nem vette figyelembe, hogy a nyomozati iratanyag IX. kötetében a 6.Nyom.267/2015. nyomozati anyagból 01-00317-01, 01-00320-01, 01-330-01, 01-00335-01, 01-336-01, 01-00337-01, 01-00027-01, valamint 01-00028-01 számú fájlok okirati bizonyítékként alátámasztják a történeti tényállást és a vádlottak cselekvőségét.

[22] A II/C. vádponttal kapcsolatban utalt arra, hogy a bíróságnak helytelen azon álláspontja, miszerint az I. és IV. rendű vádlottak cselekvőségére hangfelvétel nem áll rendelkezésre. Az I. rendű vádlott vonatkozásában a vád tárgyává tett Eb 01-00015-01, valamint a 01-00020-01 hangfelvételek, míg IV. rendű vádlott vonatkozásában a Puli 01-00004-01, Eb 01-00015-01, 01-00018-01, 01-00019-01, valamint 01-00020-01 hangfájlok tartalma bizonyítja, hogy mindkét személy részt vett az embercsempészás előkészületében, aktív magatartást tanúsítottak. Ennek megfelelően a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból a vádlottak bűnösségére nem vont le helyes következtetést. Ezenkívül a katonai tanács helytelenül foglalta írásba a II. rendű vádlott cselekvőségét, ugyanis a vádirat nem tartalmazza azt.

[23] A II/D. vádponttal kapcsolatban kifejtette, hogy a bíróság nem vette figyelembe a nyomozati iratok IX. számú kötetében a 6.Nyom.267/2015. nyomozati anyagból a 01-00495-01, 01-00502-01, 01-00504-01, 01-00509-01, 01-00510-01, 01-00511-01, 01-00068-01 fájlok tartalmát, melyek okirati bizonyítékként alátámasztják a történeti tényállást és a vádlottak cselekvőségét.

[24] A II/E. vádponttal kapcsolatban ugyancsak hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a nyomozati iratanyag IX. kötetében a 6.Nyom.267/2015. nyomozati iratanyagból a 01-00536-01 fájl tartalmát, mely okirati bizonyítékként bizonyítja a történeti tényállást és a vádlottak cselekvőségét.

[25] Az elsőfokú katonai ügyész a VII. - X. rendű és XII. rendű vádlottak cselekvősége vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú katonai tanács figyelmen kívül hagyta a nyomozati iratanyag 31-a. naplósám alatt megjelölt bizonyítékai közül a "mell_SDA_4875_2015_II_3" megnevezésű excel fájlt. Ez tartalmazza, hogy a fenti vádlottak vonatkozásában milyen beszélgetésre került sor az I. rendű vádlottal, mely beszélgetések időpontja megegyezik a vád tárgyává tett tényállás időpontjaival, a hívásaik a vádirati tényállásban foglaltaknak megfelelő.

[26] Ezenkívül az elsőfokú katonai tanács nem vette figyelembe a vád tárgyává tett tényállást alátámasztó és felsorolt bizonyítékok közül a KEKK KH 3/581-1/2014.b. iktatószámú adatszolgáltatást, a KEKK KH 3/44-1/2015.b. iktatószámú adatszolgáltatást, az NVSZ Elemző és Értékelő Osztály 30310-1/3784-81/2014.tük számú adatszolgáltatását és CD lemez mellékletét, az NVSZ Elemző és Értékelő Osztály 30310-1/3784-23/2014.tük számú adatszolgáltatását és CD lemez mellékletét, az NVSZ Elemző és Értékelő Osztály 30310-1/3784-155/2014.tük számú adatszolgáltatását és CD lemez mellékletét, az NVSZ RSZVSZ 30310-1/3784-257/2014.tük-2. számú feljelentését, az NVSZ Elemző és Értékelő Osztály 30310-1/3784-226/2014.tük. számú adatszolgáltatását és CD lemez mellékletét, a KEKK KH 3/135-1/2015.B. iktatószámú adatszolgáltatását, a KEKK KH 724/2014/2/2015. iktatószámú adatszolgáltatását, melyek ugyancsak egyértelműen bizonyítják a vádlottak felbujtói magatartását. A vádhatóság okfejtése szerint a beszerzett hívásadatok és a szolgáltatók által megküldött bizonyítékok együttes mérlegelése útján arra lehet következtetni, hogy a VII. rendű - XII. rendű vádlottak vonatkozásában is kétséget kizáróan megállapítható a terhükre rótt bűncselekmények elkövetése. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a III. vádpontban megjelölt felbujtói magatartással megvádolt vádlottak cselekvőségét és azokat alátámasztó bizonyítékokat helytelenül értékelte és a bizonyítékokból helytelen következtetéseket vont le.

[27] Az elsőfokú katonai tanács továbbá az enyhítő és súlyosító körülményeket sem kellő súllyal értékelte, ennek megfelelően nem megfelelő mértékű szabadságvesztést szabott ki az I., III., IV. és VI. rendű vádlottak vonatkozásában. A bíróság ugyanis nem kellő súllyal vette figyelembe a bünszervezetben betöltött aktív szerepüket, továbbá az I. és III. rendű vádlottak vonatkozásában azt a tényt, hogy olyan bűncselekményeket követtek el, melyek megakadályozása, felderítése és feljelentése lett volna a feladatuk. A IV. és VI. rendű vádlottak vonatkozásában továbbá nem értékelte az elsőfokú bíróság kellő mértékben azt, hogy ezen két vádlott a nyomozás során ismeretlenül maradt külföldi embercsempészekkel tartotta a kapcsolatot, akik szervezték a migránsok Magyarországra történő szállítását és a bünszervezet magyarországi tagjait ők szervezték be, ők irányították. A IV. rendű vádlott

továbbá a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a cselekményét, míg a VI. rendű vádlott többszörösen büntetett előéletűként vezető szerepet játszott a bűncselekmények elkövetésében. Nem értékelte továbbá a bíróság súlyosító körülményként az embercsempészás elszaporodottságát. Mindezek mellett a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések belső arányosságát is csak ilyen módon látta biztosíthatónak a generális és speciális büntetéskiszabási elveknek megfelelően.

[28] Észrevételezte továbbá, hogy a I/E. vádirati tényállást az elsőfokú katonai tanács helytelenül foglalta írásba, ugyanis Terhelt4 IV. rendű vádlott vezette az előfutó gépjárművet, valamint Terhelt5 V. rendű vádlott adott át 30.000,- forint összeget tanú2nak a költségek megtérítésére. Mindezekre tekintettel a tényállás kijavítására is indítványt tett.

[29] A eljárást segítő1 a Bf.590/2020/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel tartotta fent. Utalt arra, hogy az ügyészi és védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján valamennyi vádlott esetében teljeskörű. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségeinek eleget tett, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, tényállási pontonként is értékelve mérlegelési jogkörében eljárva alapvetően helyesen állapította meg az I/A-F., II/A. és részben a II/C., továbbá a I. rendű vádlott tekintetében a II/A-E. számú tényállás részeket. A I/C. tényállás azonban részben megalapozatlan, az a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján a következők szerint hiányos.

[30] Az ítélet 14. oldal 1. bekezdése utolsó sorát ki kell egészíteni azzal, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott a Szombathelyi Járásbíróság 2014. december 17. napján kelt és jogerőre emelkedett 1.B.755/2014/2. számú ítéletével került elítélésre embercsempészás büntette miatt.

[31] Az ítélet 14. oldal 1. bekezdés 2. sorát azzal kell kiegészíteni, hogy Terhelt5 2014. november 20. napján 05 óra 00 perc körüli időben a gépjárművében három fő szír állampolgárt vett fel, melyet az ítélet 28. oldal [97] bekezdése tartalmaz.

[32] Az ítélet 15. oldal 38. bekezdésének II/B. számú tényállását azzal kell kiegészíteni a nyomozati iratanyag alapján, hogy "2015. február 7-én 15 óra 13 perctől február 9. napjának 15 óra 39 percéig a III., IV. és VI. rendű vádlottak több alkalommal mobiltelefonon tartottak kapcsolatot egymással, amelynek során megszervezték az illegális migránsoknak a szerb-magyar államhatár átlépését követően a Magyarországról Ausztriában történő szállításának módját. Az embercsempészás Magyarország területéről történt volna és csak rajtuk kívül álló körülmények akadályozták meg a megtervezett szállítás végrehajtását."

[33] Az ítélet 15. oldal 40. bekezdése II/C. számú tényállása vonatkozásában kifejtette, hogy a rögzített hanganyagok kivonatai egyértelműen tartalmazzák az I. és IV. rendű vádlottak részvételét az embercsempészás előkészületében, ezért a tényállást azzal kell kiegészíteni, hogy "a cselekményben Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsszázlós I. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlott is részt vett.". Tekintettel arra, hogy ezen cselekményt Terhelt2 volt

címzetes rendőr törzssászlós terhére nem lehet megállapítani, azt a vádirat sem tartalmazza, így feltüntetését a II/C. számú tényállás kapcsán mellőzni szükséges.

[34] Téves az elsőfokú bíróság ítéletének 33. oldal 119. bekezdésében írt azon megállapítása, miszerint a II/C. számú tényállást érintő "eb" és "puli" fedőnevű lehallgatási anyag eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználhatóságát az ügyészség nem indítványozta.

[35] Az ítélet 15. oldal 42. bekezdésében írt II/D. számú tényállást a titkos információgyűjtés során nyert adatok, mint okirati bizonyítékok alapján azzal szükséges megállapítani, hogy "2015. február 21. napján Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak embercsempészás elkövetésének előkészületében vettek részt Település1 térségében, amelynek során szervező és irányító szerepet töltöttek be. 2015. február 20. napján 09 óra 59 perctől február 17. napján 21 óra 16 percig mobiltelefonon több alkalommal beszéltek egymással az embercsempészás előkészítése során. Egyeztettek a tervezett embercsempészás részleteiről, amely Magyarország területéről történt volna és csak rajtuk kívülálló körülmények akadályozták meg a bűncselekmény befejezetté válását."

[36] Az ítélet 15. oldal utolsó bekezdésében írt II/E. számú tényállást a nyomozati iratanyagban elfekvő hangfájlok kivonatai alapján az alábbiakkal szükséges pontosítani: "2015. február 24. napján Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű, Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsörmeister III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, valamint Terhelt6 VI. rendű vádlottak embercsempészás előkészületében vettek részt Település1 térségében, amelynek során szervező, irányító szerepet töltöttek be. A vádlottak 2015. február 24. napján 14 óra 29 perctől február 25. napján 10 óra 35 percig mobiltelefonon több alkalommal tartottak kapcsolatot egymással az előkészítés során. Egyeztettek az embercsempészás részleteiről, majd az embercsempészás újbóli megíúsulását közölték egymással, amely rajtuk kívül álló körülmények miatt történt. Az embercsempészás az előzetesen megbeszéltek szerint Magyarország területéről történt volna."

[37] Egyetértett azon elsőfokú bírói állásponttal, miszerint a III. számú tényállás részletekkel kapcsolatban az 1998. évi XIX. törvény 206/A. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés szerinti alkalmassági vizsgálat és engedélyezés okán a felbujtói magatartás tanúsító Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottak vonatkozásában nem használható fel bizonyítékként a büntetőeljárásban.

[38] Ugyanakkor a hanganyagok mellett a rendelkezésre álló Vodafone Zrt. által megküldött hívásadatok szerint Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlottat a VII-X. és XII. rendű vádlottak pontosan abban az időpontban és olyan időtartamban keresték meg, mint amelyeket a titkos információgyűjtés anyag tartalmaz. Ezen kívül a KEKKH adatszolgáltatása az NVSZ Elemzésértékelő Osztály adatszolgáltatásai és mellékletei

értelmében a VII-X. és XII. rendű vádlottak vették rá az I. rendű vádlottat a rendőrségi nyilvántartásokból részükre adatok lekérdezésére. Mindezekre figyelemmel a III/A. tényállást oly módon kell megállapítani, hogy a VII. és VIII. rendű, a III/B. számú tényállásnál IX. rendű, a III/C. tényállásban X. rendű, a III/A. tényállásban XII. rendű vádlott bujtotta fel Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsszázlós I. rendű vádlottat a cselekmény elkövetésére.

[39] Észrevételezte, hogy a tényállás sorszámozása elírás folytán tévesen került rögzítésre az ítélet 17. oldalán a III/D. számot III/E. számra kell helyesbíteni.

[40] Kifejtette továbbá, hogy a tényállás személyi része nem, illetve pontatlanul határozza meg az I.-III. rendű vádlottak szolgálati viszonyának megszűnését. Az ügyiratok alapján a Település5i Rendőrkapitányság vezetőjének 303-52-306/2015. számú parancsa alapján az I. rendű, illetve a 303-52-359/2015. számú parancsa alapján a II. rendű vádlott szolgálati viszonya egyaránt lemondással 2015. július 30-ai hatállyal szűnt meg. A Település1i határrendészeti kirendeltség vezetőjének 303-58/235/2015. számú parancsa értelmében Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzssörmeister szolgálati viszonya is 2015. július 30-ai hatállyal szűnt meg, amelyekkel a személyi részeket helyesbíteni kell.

[41] Indítványozta továbbá, hogy az ügyiratok részét képező gyanúsított jegyzőkönyvek és szolgálati jellemzés alapján Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottak vonatkozásában is helyesbítse a személyi részt a Fővárosi Ítéltábla.

[42] Az I/D-F. tényállást a felmentés érdekében támadó I.-V. rendű vádlotti, illetve védői fellebbezések, figyelemmel a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmára a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre, továbbá az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére sincs ok. Azon meggyőződésének adott hangot, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a kellő részletességgel eleget is tett.

[43] A bünszervezeti minősítéssel kapcsolatban utalt arra, helyesen állapította meg az elsőfokú katonai tanács, hogy a vádlottak az 5 évnél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő cselekményeiket hosszabb időre szerveződve követték el, a hierarchikus felépítést Terhelt6 VI. rendű vádlott vezető szerepe igazolja, tevékenységüket konspiratív módon, kódnyelv felhasználásával próbálták leplezni. Mindezek alapján a bünszervezet mellőzése érdekében bejelentett I., III., valamint VI. rendű vádlottak és védőik fellebbezése nem vezethetett eredményre.

[44] A kialakult és töretlen bírói gyakorlat szerint a jogerős határozatnak cselekményegységet teremtő hatása van. A jogerős ítélet a megszüntetésig terjedő időszak tekintetében a cselekményegységet behatárolja és lezárja. Az ezt követő időszakban továbbra is megvalósuló újabb bűncselekmények pedig már egy újabb rendbeli bűncselekmény megállapításának az alapjául szolgálhatnak. Ennek megfelelően az V. rendű vádlott védője

által – ítélt dolog miatt – valamennyi, így a I/E. és I/F. tényállásban foglalt részcselekmények vonatkozásában és az eljárás megszüntetése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

[45] Álláspontja szerint tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I. rendű vádlottat 3 rendbeli (II/A., II/C. és II/D. tényállás), a III. rendű vádlottat 2 rendbeli (II/B. és II/E. tényállás), a IV. rendű vádlottat 4 rendbeli (II/B., II/C., II/D. és II/E. tényállás), továbbá a VI. rendű vádlottat 3 rendbeli (II/B., II/D. és II/E. tényállás) embercsempészés vétsége miatt emelt vád alól bizonyítottság hiánya miatt felmentette. A rendelkezésre álló hanganyagok is megegyező módon tartalmazzák (kódnyelvet használva) a szervezkedést, a tervezést és a tevékenység összehangolását, mint a II/A. számú és részben a II/C. számú tényállás esetében, mely utóbbiakban a bűnösség megállapításra került.

[46] Megjegyezte, hogy a bíróság helyesen alkalmazta az enyhébb büntetési tételek miatt az elkövetéskor (2015. február 24. napján a II/E. tényállás) hatályos 1978. évi IV. törvényt, amely akkor - szemben a jelenlegivel – a Btk. 353. § (4) bekezdésében szabályozta az embercsempészés vétségét.

[47] Nem tévedett akkor sem az elsőfokú katonai tanács, amikor a III/A-E. számú tényállások alapján az I. rendű vádlott bűnösségét 5 rendbeli, valamint a I/F. számú tényállás alapján Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlott bűnösségét megállapította 1 rendbeli hivatali visszaélés büntetében. A cselekményüket azonban a hivatali helyzetükkel visszaélve követték el, ezért a helyes minősítés a Btk. 305. § c) pontja.

[48] A büntetéskiszabási körülményeket alapvetően helyesen értékelte a bíróság a I.-VI. rendű vádlottak vonatkozásában, azonban álláspontja szerint a bűnszervezetben, üzletszerűen elkövetett embercsempészés kiemelkedő tárgyi súlya miatt az időmúlás nem értékelhető meghatározó jelentőségű enyhítő körülményként. Nem lehet azt sem figyelmen kívül hagyni, hogy az I.-III. rendű vádlottak, mint rendőrök követtek el olyan bűncselekményt, amelynek megakadályozása, felderítése szolgálati kötelességük lett volna. A büntetés kiszabása során eltúlzottan enyhe jogkövetkezményt alkalmazott a bíróság, amikor a hivatalos személy I. és III. rendű vádlottakkal különösen a sokszoros halmazatot megvalósító I. rendű vádlottal, továbbá a IV. és VI. rendű vádlottakkal szemben a középértéktől jelentősen elmaradó határozott ideig tartó szabadságvesztést szabott ki, melyet a középértékhez közelítve súlyosítani szükséges. A közügyektől eltiltás a Btk. 33. § (2) bekezdése értelmében mellékbüntetés, ezért azt akként kell a rendelkező részben feltüntetni.

[49] A kiszabott pénzbüntetést szükségesnek tartotta figyelemmel arra, hogy az embercsempészt haszonszerzés céljából követték el az I.-VI. rendű vádlottak, annak napi tételszáma tükrözi az embercsempészt kiemelkedő tárgyi súlyát, az egynapi tételnek megfelelő összeg pedig arányos a vádlottak jövedelmi és vagyoni viszonyaival.

[50] A VII.-X. és XII. rendű vádlottak tekintetében bűnösség megállapításuk esetére részletezte az értékelendő bűnösségi körülményeket, továbbá a kiszabandó büntetések nemét.

[51] A I/C. és I/E. tényállásokban ígért vagyoni előnyökre tekintettel tett indítványt az I. rendű vádlott által ígért és ellenkező adat hiányában a rendelkezésre álló 600 euro, a Terhelt5 V. rendű vádlott által ígért 150.000,- forint – az ítéletben megállapított 30.000,- forinttal együtt összesen 180.000,- forint -, továbbá a Terhelt4 IV. rendű vádlott által ígért 50.000,- forint tekintetében vagyonelkobzás elrendelésére.

[52] A VI. rendű vádlottat a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya 2015. július 31. napján vette őrizetbe, majd a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a Kbny.II.94/2015/2-1. számú végzésével 2015. augusztus 3. napján rendelte el előzetes letartóztatását, erre figyelemmel az előzetes fogvatartás kezdő időpontjait, továbbá a beszámításról rendelkező részt is helyesbíteni szükséges.

[53] A VI.-X. és XII. rendű vádlottak bűnösségük megállapítása esetén őket érintő 556.105,- forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére történő kötelezésére is indítványt tett. A bíróság egyéb ítéleti rendelkezéseit a törvényi előírásoknak megfelelőnek tartotta.

[54] Mindezekre tekintettel a eljárást segítő1 indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján változtassa meg, és állapítsa meg az I. rendű vádlott bűnösségét további 3 rendbeli, a III. rendű vádlott bűnösségét további 2 rendbeli, a IV. rendű vádlott bűnösségét további 4 rendbeli és a VI. rendű vádlott bűnösségét további 3 rendbeli a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő embercsempészség vétségében.

- Az I. és III. rendű vádlottak esetében a hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c) pontjába ütközőnek minősítse. Állapítsa meg a VII-X. és XII. rendű vádlottak bűnösségét 1-1 rendbeli, a Btk. 14. § (1) bekezdése szerinti felbujtóként elkövetett a Btk. 305. § c) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntettében.

- Az I., III. IV. és VI. rendű vádlottakkal szemben kiszabott fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést a középértékhez közelítő módon súlyosítsa.

- Az I.-VI. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kell a rendelkező részben feltüntetni. A VII-X. és XII. rendű vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabjon ki, továbbá a VII. rendű vádlottal szemben alkalmazzon lefokozás katonai büntetést is.

- A Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján az I. rendű vádlottal szemben rendeljen el 600 euro, IV. rendű vádlottal szemben 50.000,- forint vagyonekőbzást, míg az V. rendű vádlott esetében elrendelt 30.000,- forint vagyonekőbzást 180.000,- forintra változtassa meg.

- Az ítélet rendelkező részében a VI. rendű vádlott őrizetbe vételének idejét 2015. július 31-re, az előzetes letartóztatásának elrendelését 2015. augusztus 3-ra helyesbítse, ennek megfelelően az előzetes fogvatartás beszámításáról rendelkező részt is módosítsa.

-A VII-X. rendű és XII. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezze 556.105,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[55] Az I. rendű vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen fenntartott írásbeli fellebbezésében elsődlegesen a Be. 606. § (1) és (2) bekezdései alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a bűnösséget kimondó rendelkezéseiben – változtassa meg és az I. rendű vádlottat mentse fel a terhére megállapított bűncselekmények vádja alól. Elsődleges indítvány körében azon meggyőződésének adott hangot, hogy a tényállás felderítetlen, illetve íratellenes megállapításokat tartalmaz, valamint a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság.

[56] A megalapozatlanságot egyrészt azért látta megállapíthatónak, mert nem adott helyt az elsőfokú bíróság a védő ügyvéd kihallgatására irányuló bizonyítási indítványának, aki véleménye szerint az értesítése időpontjára tekintettel gyakorlatilag a jogait egyáltalán nem tudta gyakorolni, ennek következtében sérültek a védelmi jogok, melynek eredményeként az V. rendű vádlott vallomása bizonyítékként nem használható fel.

[57] Kifejtette továbbá, hogy téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a titkos információgyűjtés körében a nyomban eleget tétel megvalósulását megállapította. Ennek körében hivatkozott a Kúria 74/2009. BK véleményében, és több a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által hozott határozatban foglalt megállapításokra. Hangsúlyozta, hogy a releváns adat keletkezésének napjától kell figyelembe venni a haladéktalanság körében a feljelentési kötelezettségre nyitva álló időtartamot. Ezzel összefüggésben azon meggyőződésének is hangot adott, hogy nem kerültek tisztázásra azon egyes időpontok, hogy mikor adták át a titkos információgyűjtést a kérelmező szervek részére. Ugyanakkor meglátása szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre a II/C., II/D., II/E. tényállási pontokban foglalt cselekmények kapcsán, hogy a titkos információgyűjtés eredménye törvényesen nem használható fel.

[58] Hangsúlyozta továbbá, hogy nem törvényes a lehallgatás az ügyészi indítvány 72 órás időtartamán túl történő benyújtására figyelemmel sem, mivel az elkésettnek tekinthető, ennek következtében törvénytelen lehallgatási anyag keletkezett, mely nem használható fel. Mindezekre figyelemmel ezen lehallgatási anyagokat a bizonyítékok köréből az elsőfokú bíróságnak ki kellett volna rekesztenie.

[59] Kifejtette továbbá, hogy a Rendőri szerv² és az NVSZ is az ügyben a készletezés tilalmába esett. Ennek körében hivatkozta a 2/2007. számú Alkotmánybírósági határozatot is.

[60] A titkos információgyűjtés felhasználhatóságának kizártsága okán indítványozta a vádlottak és tanúk mindazon nyilatkozatának figyelmen kívül hagyását, amely nem törvényesen felhasznált és értékelt lehallgatási anyag elénk tárása után, arra reagálva keletkezett.

[61] Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem fejtette ki az I. rendű vádlott vonatkozásában, hogy kikkel beszélt mobiltelefonon, illetve milyen hívószámú telefon volt köthető az I. rendű vádlotthoz. Ennek hiányában álláspontja szerint az I. rendű vádlott cselekvősege kérdésessé vált.

[62] Mindezekon túlmenően külön hivatkozta Terhelt¹⁰ vallomását, mely az ügyészi indítvány hiányában elé tárt hanganyagokra tekintettel álláspontja szerint bizonyítékként fel sem használható.

[63] Az I. számú tanúvallomása tekintetében kifejtette továbbá, hogy az közvetett bizonyítéknak sem elegendő, hiszen magát az I. rendű vádlottat nem is ismerte, nem is találkozott vele a tanú, és fel sem ismerte.

[64] tanú² vallomásával kapcsolatban pedig előadta, hogy a vádlottakat nem ismerte fel, rájuk nem tett terhelő vallomást.

[65] Azon meggyőződésének is hangot adott, hogy a vádlottak, tanúk és az ügyész nem rendelkezik olyan szakértelemmel, hogy valakinek az írását, akár hangját nyugodt szívvel be tudja azonosítani. Erre tekintettel igazságügyi szakértő kirendelését kérte a hanganyagokon hallható személyek hangjának beazonosítására vonatkozóan. Indítványa alátámasztása érdekében hivatkozott a Kúria Bhar.I.302/2014. és a Fővárosi Ítéltábla Kbf.83/2012/23. számú ítéletére.

[66] Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a vádlottak többségének a vallomását, illetve nem is adta ez okból semmilyen indokát annak, hogy ezeket miért vetette el vagy miért nem fogadta el, így ezen cselekményével az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségeit megszegte.

[67] Kérte annak kiemelt vizsgálatát is, hogy az I. rendű vádlott terhére megállapított embercsempészség befejezett, kísérleti vagy előkészületi szakban maradt. Mivel tettenérésre nem került sor, nem fogták el a cselekményben résztvevőket, ezért okkal feltételezhető álláspontja szerint, hogy nem is bizonyítható a cselekmény befejezettsége, vagy akárcsak a

kísérlete. Ennek körében előadta, hogy semmilyen lefoglalt tárgyi bizonyítási eszköz nem utal arra, hogy bűncselekményt követett volna el az I. rendű vádlott.

[68] Kifogásolta az elsőfokú ítélet hivatkozásait, melyek szerint telefonokat foglaltak le, GPS-t, rádióvevőket, stb., de nem írta le, nem indokolta az elsőfokú bíróság, hogy ezek milyen módon utalnak az adott bűncselekmény elkövetésére. A lefoglalt tárgyakat egyebekben nem tudták összefüggésbe hozni a bűncselekmény elkövetésével sem.

[69] Azon meggyőződésének is hangot adott, hogy kötelességzegés célzatával követhető el a hivatali visszaélés, mely nem állapítható meg az I. rendű vádlott tekintetében, mivel bűnüldözési érdekből volt vagy lehetett a terhére rótt cselekmények elkövetése. Az I. rendű vádlott vádban szerepelt magatartása álláspontja szerint társadalomra nem is veszélyes, vagy legalábbis nem annyira veszélyes.

[70] A bűnszervezetben történő elkövetésre vonatkozóan a 4/2005. Büntető jogegységi határozat rendelkezéseit felhívva kifogásolta, hogy a bíróság tényként fogadta el a vádiratban foglaltakat annak ellenére, hogy nem igazolta sem a szerb, sem az osztrák kapcsolatot senki részéről. Nem állapította meg azt sem az elsőfokú bíróság, hogy mettől-meddig állt fent a bűnszervezet. Az alá-fölérendeltségi viszony éppen a szerepek váltakozásával maximum egy mellérendelt kapcsolat megállapítására alkalmas. A rejtnyelv alapján történő beszéd, az egyszerű léptetett időmeghatározás, telefonok és hívószámok gyakori cseréje, a GPS navigációs rendszerek használata és rádióadó-vevő vonatkozásában semmilyen bizonyíték nem állt fenn az álláspontja szerint, így nem lehet arra következtetni, hogy bűncselekmény elkövetésére került sor.

[71] A másodlagos indítványa arra irányult, hogy a bíróság az I. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse, melynek körében elsődlegesen a büntetés 2 év, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett büntetés bűnszervezetben történő elkövetés mellőzése okáni felfüggesztése, ennek hiányában pedig a büntetés jelentős mértékű enyhítésére irányult.

[72] E körben kifejtette, hogy a büntetés mértékének 2 évben történő megállapítása és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését indokolhatja az enyhítő körülmények túlsúlya is. Ennek érdekében kérte figyelembe venni azt a tényt, hogy a vádlott családjának eltartója, hosszabb ideig állt a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt, jelenleg is kényszerintézkedéssel érintett, a rendőrség kötelékéből több mint 5 éve kivált, jó szolgálatot adott, többször volt dicsérve, büntetlen előéletű, továbbá a jelentősnek mondható időmúlást.

A nyilvános ülésen a fellebbezése írásbeli indoklását azzal egészítette ki, hogy egyik, a törvényszék elnöke által kiállított igazolásában sem szerepelnek a titkos információgyűjtés engedélyezésére vonatkozó előterjesztés tartalma, annak keretei, ezért nem tisztázott, hogy a megadott engedély mennyiben tért el az előterjesztéstől. Ekörben továbbá a Be. 206/A. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint a (3) bekezdésében írt korlátozásokra hivatkozással

kifogásolta, hogy nem került igazolásra a titkos információgyűjtés engedélyezésére vonatkozó előterjesztésekben, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan, vagy aránytalan nehézséggel járna. Ezen jogsértésekre tekintettel a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezésének is helye lehet.

[73] A II. rendű vádlott védője is előterjesztette a nyilvános ülésen fenntartott fellebbezése írásbeli indokolását, melyben fellebbezését kiterjesztve másodlagosan az embercsempészás büntette vonatkozásában eltérő jogi minősítés megállapítására, valamint a bünszervezeti elkövetés mellőzése és a büntetés enyhítésére is irányuló indítványt tett. Az elsőfokú ítélet I/D., I/E., I/F. és II/A. pontjaiban megállapított tényállásokat részben megalapozatlannak tartotta a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontjaira figyelemmel, mert a tényállások részben felderítetlenek és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekről további tényekre helytelenül következtetett.

[74] Álláspontja szerint az indokolási kötelezettségét is megsértette az elsőfokú bíróság, mert részben hiányosan és iratellenesen értékelte a tényállás megállapításához tartozó bizonyítékokat, illetve az azokból megállapított adatokat. A tényállás részbeni felderítetlenségének az okát az elsőfokú bírósági eljárásban előterjesztett igazságügyi hangszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány elutasításával összefüggően kérte megállapítani. Azon meggyőződésének adott hangot továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által elutasított bizonyítási indítványt a másodfokú eljárásban szükséges vizsgálni, azt fenntartva, tekintettel arra, hogy a hangazonosítás kérdésében lefolytatandó azonosítási vizsgálathoz, és az azonosság, mint bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Erre tekintettel a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján a tárgyalás tartását és igazságügyi szakértői vélemény beszerzését indítványozta.

[75] A II. rendű vádlott cselekvőképességét érintő I/D., I/E., I/F., II/A. és II/B. tényállások vizsgálata tekintetében azon meggyőződésének adott hangot, hogy az eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a II. rendű vádlott vonatkozásában törvényesen beszerzett bizonyítékként értékelte a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokat. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a 6.Nyom.146/2015. számú ügy nyomozás elrendelésének 2015. január 30. napjában történt megjelölésére figyelemmel titkos adatszerzés szabályai szerint lehetett volna eljárni az ezt követő időszakban, mely az iratok alapján nem történt meg, továbbra is titkos információgyűjtés szabályai szerint történtek a vádlottakhoz kötött telefonszámokon elhangzó beszélgetések rögzítésre.

[76] A Nemzeti Védelmi Szolgálat Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálata Igazgatóság Kelet-magyarországi Főosztálya 2015. március 2. napján tett feljelentést az I. rendű vádlott és az ismeretlen hivatásos rendőr ellen embercsempészás büntette elkövetése miatt, így az I/D., II/A., II/B. és II/C. tényállások vonatkozásában nem történt feljelentés. A Rendőri szerv 2015. április 23. napján tette meg a feljelentését embercsempészás elkövetése miatt, amely tartalmilag az elsőfokú ítélet I/D., I/E., I/F., II/A., II/B. és II/C. tényállásaiban megállapított tényállásoknak felel meg, mely feljelentett személyi körben a II. rendű vádlott nem szerepel. A feljelentési kötelezettség nyombaniséga tekintetében hivatkozta továbbá a

BKv. 74. III. pontjában írt iránymutatást, melyre tekintettel azon meggyőződésének adott hangot, hogy az embercsempészség bűncselekményének a ténybeli és jogi megítélése az elkövetők számához és az egyes részselekmények mennyiségéhez képest sem indokolta jelen ügyben azt, hogy a titkos információgyűjtést kérő szerv a feljelentési kötelezettségének csak két hónap alatt tegyen eleget, ezért a haladéktalanság követelménye jelen ügyben sérült. A Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya az eljárási törvényben előírt határidőn túl, azaz 2015. május 11. napján tett indítványt a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa nyomozási bírójának a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználására, mely így megsértette a jogszabályban előírt 72 órán belüli nyomozási bíróhoz történő fordulási rendelkezést.

[77] A titkos információgyűjtés keretében a Macska fedőnéven és az ismeretlen hivatásos rendőr vonatkozásában beszerzett bizonyítékok (telefonbeszélgetések) álláspontja szerint a II. rendű vádlott vonatkozásában nem az eljárási szabályok szerint felhasználható bizonyítékok, így azokat a bizonyítékok köréből indokolt kirekeszteni. A titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok kirekesztése esetén rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok nem bizonyítják kétséget kizáróan, hogy a II. rendű vádlott elkövette az ítéleti tényállás I/D., I/E., I/F., II/A., valamint a vádirati tényállás II/B. és II/C. pontjában leírt bűncselekményeket.

[78] Mindezek mellett azon meggyőződésének adott hangot, hogy a rendelkezésre álló tanúvallomások sem bizonyítják a II. rendű vádlott cselekvőségét a vád tárgyává tett tényállásokban, mivel azok tartalma általánosságban annak a lehetőségét és nem pedig a tényét fogalmazza meg, miszerint a II. rendű vádlottnak lehetősége volt hozzáférni olyan tartalmú szolgálati adatokhoz, melyeknek az ismerete és felhasználása elősegíthette a vád szerinti bűncselekmények elkövetését.

[79] Kifogásolta továbbá, hogy tanú6 tanúvallomása vonatkozásában az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mert a tanúvallomásban megjelenő adatokat a vádlotti védekezésekkel együtt nem értékelte. Konkrét indokolás nélkül azt a megállapítást tette, miszerint ennek a vallomásnak jelentősége nem volt.

[80] A kifejtettek alapján eltérő tényállás megállapítását indítványozta azzal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem bizonyított az a tény, hogy a II. rendű vádlott a szolgálatot teljesítő járőrök figyelésével és helyzetük jelentésével segítséget nyújtott vagy nyújtani kívánt államhatárnak más által a jogszabályi rendelkezések megszegésével történő átlépéséhez, illetve, hogy ilyen bűncselekményekről tudomása volt. Ezekre tekintettel pedig indítványozta a vádlott felmentését a Be. 566. § (1) bekezdés c) pont II. fordulata, másodlagosan pedig a d) pont I. fordulata alapján.

[81] Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az anyagi jogszabályt, amikor az elkövetéskor hatályos Btk. 353. § (3) bekezdés d) pontja szerint, azaz üzletszerűen elkövetettként minősítette a II. rendű vádlott cselekményét. Azon meggyőződésének adott hangot, hogy a rendszeres haszonszerzésre törekvés nem állapítható meg. Az üzletszerű elkövetés megállapításának logikus előfeltétele az elkövető részéről a

vagyoni haszonszerzésre törekvés, azaz az anyagi ellenszolgáltatás fejében történő segítségnyújtás, azonban az elsőfokú ítélet tényállása nem tartalmaz olyan tényt, miszerint a II. rendű vádlott kapott volna, vagy számára ígértek volna anyagi juttatást bűncselekményekben történő részvételért. Véleménye szerint kizárólag a több személynek segítséget nyújtva elkövetés minősített eset megállapítása merülhet csak fel a II. rendű vádlott tekintetében.

[82] Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú ítélet tényállása alapján nem állapítható meg az sem, hogy a II. rendű vádlott olyan összehangoltan működő elkövetési csoport tagja lett volna, amely hosszabb időre szervezettként, bűnszervezetnek minősülne és az sem állapítható meg, hogy a II. rendű vádlott tudott volna arról, hogy az ítéleti tényállás szerinti magatartásával a bűnszervezeti elkövetéshez kapcsolódott.

[83] A bünteteskiszabási körülményeket teljeskörűen értékelte álláspontja szerint az elsőfokú bíróság, azonban a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak nem felel meg. Figyelmen kívül hagyta ugyanis az elsőfokú bíróság a belső arányosság elvét, így a kiszabott büntetésekben nem jelenik meg az egyes vádlottak tényállásban megjelenített tényleges szerepe, ezért a kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését tartotta indokoltnak.

[84] Arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs törvényi lehetőség pénzbüntetés kiszabására, mivel nem állapítható meg az ügyben személyhez kapcsolódó haszonszerzési célzat és a pénzbüntetés megfizetésére megfelelő jövedelme, illetve vagyona sincs a II. rendű terheltnek.

[85] A III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban indokolt fellebbezésével egyezően elsődlegesen megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítéletet mind a bűnszervezet vonatkozásában tett ítéleti megállapítások, mind a védencét érintő egyes tényállások vonatkozásában. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kétséget kizáróan megállapítható tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le, ennek eredményeképpen pedig téves következtetést vont a III. rendű vádlott bűnösségére nézve.

[86] Az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlott azon cselekményét, miszerint három tényállás esetében határrendészeti adatokról tájékoztatást adott, tévesen hosszabb időre szervezett, konspiratív módon működő, hierarchikusan felépülő szervezetben történő üzletszerűen elkövetett bűncselekményként minősítette. Figyelmen kívül hagyta ugyanis az elsőfokú bíróság azt a tényt, hogy a III. rendű vádlott védekezése szerint – mely egyebekben megegyezett Terhelt6 VI. rendű vádlott védekezésével – kizárólag külföldi honosságú gépjárművek szállítása érdekében egyeztettek, mely tényt egyebekben tanú tanúvallomása is alátámasztotta. A bíróság azonban nem értékelte, hogy miért mellőzte az objektív és egyébként nem is vádlotti indítványra meghallgatásra került tanú vallomásának az értékelését. A III. rendű vádlott védekezése e körben nem zárható le annyival, hogy annak jelentősége nem volt, továbbá azzal sem, hogy a Kúria 2016/9., illetve BH 2011.299. számú eseti

döntések alapján hivatásos rendőrnek tisztában kell lennie az embercsempészás bűncselekménye bünszervezeti jellegével.

[87] A bünszervezeti elkövetés körében hivatkozva a 4/2005. számú jogegységi határozatra kifejtette, hogy sem a vádirat, sem az ítélet nem tett arra vonatkozó megállapítást, hogy III. rendű vádlott bármilyen ellenszolgáltatásban, vagy más előnyben részesült volna a terhére rótt magatartásáért. Figyelemmel arra, hogy a haszonszerzés hiánya kizárja a cselekmény üzletszerű elkövetésének megállapíthatóságát, azon álláspontra helyezkedett, hogy a III. rendű vádlott vonatkozásában sem a bűncselekmény bünszervezetben való elkövetése, sem annak üzletszerű elkövetése nem állapítható meg, ezért indítványozta az ítélet e körben történő megváltoztatását.

[88] A titkos információgyűjtés körében kifejtette, hogy azok eredményei a III. rendű vádlott vonatkozásában nem használhatóak fel jogszerűen. Amennyiben felhasználhatóak lennének az információgyűjtés keretében rögzítettek, úgy sem nyert bizonyítást álláspontja szerint védence vallomásával szemben az, hogy gépjárművek szállítása helyett az embercsempészetről tudomással bírt volna. A III. rendű vádlott tekintetében rendelkezésre álló közvetlen bizonyítékok sem önmagukban, sem pedig a lehallgatási anyagokkal, mint közvetett bizonyítékokkal társulva nem támasztják alá a bűnösségét, sőt éppen annak cáfolatára alkalmasak.

[89] Kifejtette továbbá, hogy a III. rendű vádlott esetében olyan bizonyítási eszközök képezik a vád alapját, amelyet a titkos információgyűjtésre vonatkozó engedélyben nem szereplő személyre nézve szereztek be. Az ügyiratok között rendelkezésre álló iratokból nem állapítható meg egyértelműen, hogy a Rendőri szerv2 előtt kivel szemben indult meg a titkos információgyűjtés, csak vélelmezhető. A védői indítványra történt megkeresésre a Rendőri szerv2 nem adott egyértelmű választ a felmerült kérdésekre, amely akadályát képezte a készletezési tilalom érdemi vizsgálhatóságának is. E körben ellentmondásosnak tartotta a Szombathelyi Törvényszék Elnökének 2020. február 4. napján kelt, az elsőfokú bíróság részére írott tájékoztatását a Rendőri szerv2 által fogatosított titkos információgyűjtésről.

[90] A 2015. április 23. napján tett feljelentésből azt látta megállapíthatónak, hogy a legutolsó információ 2015. február 24. napján keletkezett a Rendőri szerv2 nyomozása körében, ehhez képest a feljelentés csak 2015. április 23. napján történt meg, amely nem felel meg a nyombanosság követelményeinek. Ráadásul a feljelentés szerint a nyomozás elrendelésére már 2014. október 13. napján sor került, azaz fél évvel korábban. Ezen tények alapján a beszerzett hangfelvételeket álláspontja szerint nem lehetett volna felhasználni.

[91] A 2015. január 30. napját követően történt lehallgatások körében azon meggyőződését hangsúlyozta, hogy a nyomozás elrendelését követően titkos adatszerzés szabályai szerint kellett volna eljárni, így a beszerzett bizonyítékok felhasználására nincs törvényes lehetőség.

[92] A hangfelvételek hiányában pedig a III. rendű vádlott következetes tagadásával szemben az ítéleti tényállások egyike sem bizonyítható, ezért indítványozta, hogy az

ítélőtábla mentse fel valamennyi az ítéletben a terhére rótt bűncselekmény vonatkozásában védencét elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában.

[93] Hangsúlyozta azt is, hogy megkerülhetetlen a szakértői bizonyítás a hangfelvételek viszonylatában tekintettel arra, hogy a bíróság nem mellőzheti a bizonyítást saját tapasztalására hivatkozva.

[94] A releváns szakértői bizonyítás elmulasztása okán azon álláspontra helyezkedett, hogy az ítélet hatályon kívül helyezése indokolt a nagy terjedelmű bizonyítás felvételének fogantatása érdekében.

[95] A III. rendű vádlott vonatkozásában kiszabott büntetést egyebekben eltúlzottan súlyosnak, illetve az ítélet büntetés kiszabása körében nem megfelelőnek tartotta a belső arányosság követelményére is figyelemmel. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel arra, hogy saját megállapítása szerint egyes vádlottak szervező-irányító tevékenységet láttak el. A büntetés kiszabási szempontok érdemben nem állapíthatóak meg az ítéletből, ami jogszabálysértő.

[96] A jelentős, hat éves időmúlás nyomatékos enyhítő körülményként történő értékelése mellett érvelve utalt arra is, hogy az időmúlás védencének nem volt felróható. A rendezett családi körülmények között élő III. rendű vádlott tekintetében a négy kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodást is kérte hangsúlyos körülményként figyelembe venni. Tekintettel arra, hogy a III. rendű vádlott vonatkozásában nem került megállapításra, hogy bármilyen ellenszolgáltatásban, haszonban vagy előnyben részesült volna, indítványozta a kiszabott pénzbüntetés mellőzését.

[97] A IV., VII. és VIII. rendű vádlottak védője írásban indokolt és a nyilvános ülésen fenntartott fellebbezésében a IV. rendű vádlott érdekében elsődlegesen a tényállás és jogi minősítés téves megállapítása okán felmentés, a bünszervezeti bűnösség téves megállapítása, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében tette meg nyilatkozatát. A VII. és VIII. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak tartva kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sem sértett, erre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla hagyja helyben vonatkozásukban az elsőfokú bíróság döntését.

[98] A IV. rendű vádlott vonatkozásában a megállapított tényállást hiányosnak és részben felderítetlennek, a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján részben megalapozatlannak tartotta. Ebben a körben kitért arra, hogy az eljárási szabályok megszegésével használta fel a titkos információgyűjtés eredményét és tévesen értékelte Terhelt V. rendű vádlott vallomását terhelő bizonyítékként az elsőfokú bíróság. Álláspontja alátámasztása érdekében hivatkozta a vonatkozó büntető eljárásjogi törvényben írt jogszabályhelyeket, valamint a többi védő által is hivatkozott igazolásokat és feljelentési adatokat. Mindezek alapján arra az álláspontra

helyezkedett, hogy nem lehet felhasználni a IV. rendű vádlott vonatkozásában sem az I. tényállás pont alatt megjelölt cselekmények bizonyítására a hanganyagokat.

[99] A Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.313-14-4/2015.Tük., T.El.313-14-5/2015.Tük., T.El.313-14-6/2015.Tük. és a Debrecenben kelt Kbny.I.27/2015/2. számú végzésre tekintettel azon meggyőződésének adott hangot, hogy a hanganyagok kizárólag Terhelt1ra és az ismeretlen személy hivatásos rendőr vonatkozásában tartalmaznak engedélyt és bizonyítékként történő felhasználás engedélyezést.

[100] Valamennyi védővel egyezően azon meggyőződésének adott hangot, hogy a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzte, hiszen olyan kérdésben döntött, mely különleges szakértelmet igényel.

[101] Azon meggyőződését is hangsúlyozta, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott 2015. február 27. napján 12 óra 33 perctől 15 óra 00 percig, majd 17 óra 14 perctől fogatosított kihallgatásai vonatkozásában nincsen nyoma az iratokban annak, hogy a védő egyáltalán értesítésre került volna, illetve amennyiben igen, az miként és mikor történt.

[102] Terhelt5 V. rendű vádlott vallomásaiban lévő ellentmondásokat nem oldotta fel az elsőfokú bíróság, anélkül alapított ítéleti tényállást ezen vallomásokra, hogy indokát adta volna annak, miért tekintette valósnak az V. rendű vádlott IV. rendű vádlottra vonatkozó terhelő nyilatkozatát. A kirendelt védő távollétében fogatosított kihallgatásokra törvénysértő módon került sor, ezáltal a kirendelt védő eljárási jogai is sérültek. A kirendelt védő tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványokat is elutasította az elsőfokú bíróság, így összességében sérült a védelemhez való jog.

[103] Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az ítéltábla Terhelt5 V. rendű vádlott hivatkozott vallomásait, valamint a titkos információgyűjtés során beszerzett telefon lehallgatások keretében rögzített adatokat zárja ki a bizonyítékok köréből.

[104] Azon meggyőződését is hangsúlyozta, miszerint az elsőfokú bíróság a bünszervezet megállapítására tévesen jutott. Ennek körében hivatkozta a 4/2005. számú Büntető Jogegységi Határozatot, a BH 2016.9.234. számú eseti döntést és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.556/2015/24. számú határozatát is. Ezen döntésekre figyelemmel arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ítéletben megjelölt négy hónapos időszak nem felel meg a bünszervezeti fogalomban megjelölt hosszabb időre szervezettségnek. Nem jelölte meg az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy milyen körülményekből, milyen bizonyítékokból jutott arra a következtetésre, hogy 2014. októbere és 2015. februárja közötti időszakban Terhelt6 VI. rendű vádlott Terhelt4 IV. rendű vádlott vezetésével bünszervezetet hozott létre. A hierarchikus szervezetre vonatkozóan is hiányos az ítéleti tényállás. Hangsúlyozta, hogy amennyiben Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában az embercsempészés büntetnének megállapítására van lehetőség, úgy kizárólag a bünszövetségre vonatkozó tényállási elemek állapíthatóak meg a rendelkezésre álló iratok alapján.

[105] Mindezekre tekintettel elsődlegesen kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg és a lefolytatott bizonyítás során szerzett iratok alapján a tényállás részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölésével az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapítson meg, és a IV. rendű vádlottat az embercsempészség büntette alól bizonyítottság hiányában mentse fel.

[106] Másodlagosan a bűnszervezetben való elkövetés megállapításának mellőzése mellett lényegesen enyhébb szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt börtön végrehajtási fokozat megállapítása mellett.

[107] Mindezeket túl az eljárás során lefoglalt CNB 161 Standard CB rádió kiadására tett indítványt a IV. rendű vádlott részére, mivel az ítéleti tényállás nem tartalmaz adatot arra nézve, hogy azt a bűncselekmény elkövetéséhez használták volna.

[108] Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni továbbá az igen jelentős időmúlást és a IV. rendű vádlott rendezett anyagi körülményeit egy esetleges büntetés kiszabása során.

[109] Az V. rendű vádlott védője írásban indokolt és a nyilvános ülésen fenntartott fellebbezésében kifejtette, hogy az embercsempészség a folytatólagosság törvényi egységébe foglalható, így a jelen ügy embercsempészségének minősülő részselekményei folytatólagos egységet alkotnak, ekként anyagi jogi követelményként egységesen bírálhatóak el.

[110] Ebben a körben hivatkozott egyrészt a 17/2015. számú Büntető Elvi Határozatra, mely tekintetében kifejtette, hogy az egy eljárásban elbírálás követelményének figyelmen kívül hagyása az ügydöntő bírósági határozat rendes jogorvoslati eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanságát eredményezte. Hivatkozott továbbá a 6/2009. BJE határozat I/c. pontjára is, melyre figyelemmel kifejezetten embercsempészség bűncselekménye esetében is irányadónak tekintette a Debreceni Ítéltábla ÍH 2018.42. szám alatt közzétett eseti döntésében foglaltakat.

[111] Azon meggyőződésének adott hangot továbbá, hogy a tettazonosságot is vizsgálni kell, mely esetén érvénybe lép a többszöri elbírálás tilalma, ennek megállapításához nem szükséges a két összehasonlított tényállás teljes egybeesése. Elbíráltnak kell tekinteni a természetes vagy a törvényi egység keretébe tartozó olyan részselekményeket is, amelyek csak a bírósági határozat jogerőre emelkedése után derültek ki. Az ilyen részselekmények olyan új tények, amelyekre tekintettel perújításnak lehet helye.

[112] A büntető jogegységi határozatra hivatkozva kifejtette továbbá, hogy a későbbi eljárás tárgyául szolgáló egyes részselekmények újabb elbírálását a korábbi elbírálás jogereje megakadályozza. Megállapítható, hogy a Szombathelyi Járásbíróság 1.B.755/2014/2. számú ítéletében és a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának KB.I.58/2017/178. számú ítéletében megállapított tényállás egymáshoz időben, térben és tárgyak alapján elválaszthatatlanul kötődő cselekmények sorozata. Törvényi egységbe tartozó részselekményeket bírált el újból

az elsőfokú katonai tanács, ezért megsértette az egy bűncselekménynek ugyanabban a büntetőeljárásban való elbírálására vonatkozó anyagi jogi követelményt. Az egy eljárásban elbírálás követelményének figyelmen kívül hagyása az ügydöntő bírósági határozat rendes jogorvoslati eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanságát eredményezi, ezért azt a másodfokú eljárásban nem lehet orvosolni. Mindezekre tekintettel kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az V. rendű vádlott vonatkozásában az eljárást ügydöntő végzéssel szüntesse meg a Be. 4. § (3) bekezdése és a Be. 492. § (1) bekezdésének d) pontja alapján.

[113] Kifejtette továbbá, hogy rendkívül méltánytalan és törvénytelen, hogy az V. rendű vádlottal szemben egy bűncselekmény elkövetése miatt kétszer került sor büntetés kiszabására. A büntetés ráadásul rendkívül eltúlzott mértékű, az igen jelentős időmúlást, a tényfeltáró beismerő vallomást, a rossz egészségi állapotot és a bűncselekményben elkövetett csekély szerepét egyáltalán nem értékelte enyhítő körülményként az V. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság. Mindezeken túlmenően az elsőfokú ítélet a belső arányosság követelményének sem tesz eleget, ezért a kiszabott büntetés jelentős enyhítését tartotta indokoltnak.

[114] A VI. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban indokolt fellebbezésével egyezően elsődlegesen a tényállás és jogi minősítés téves megállapítása okán felmentés, a bünszervezeti bűnösség téves megállapítása, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[115] A 2020. május 13. napján tartott nyilvános folytatólagos tárgyalás tekintetében kifejtette, hogy a technikai eszköz működésében hiba lépett fel, így mobiltelefon útján létesített kapcsolatot a II. rendű vádlott védőjével az eljáró bíróság. A Be. 434. §-a alapján azonban a II. rendű vádlott védőjének kizárólagos folyamatos hangfelvétel továbbítására alkalmas telefonbeszélgetés útján nem lehetett volna a jelenlététől eltekinteni csakis olyan telekommunikációs eszköz alkalmazásával, mely kép- és hangfelvétel továbbítását biztosítja. Mindezekre figyelemmel úgy kell tekinteni, hogy a II. rendű vádlott védője a tárgyaláson nem volt jelen. Ezért a Be. 608. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott okból hatályon kívül helyezési ok áll fent az elsőfokú bíróság ítélete tekintetében.

[116] A titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett lehallgatási anyagok felhasználhatósága kapcsán utalt a 74/2009. BK véleményre tekintettel arra, hogy a haladéktalanság követelményének nem tett eleget az eljáró hatóság, így a titkos információgyűjtés vonatkozásában nem teljesültek a törvényi feltételek, a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a nyomozó hatóság megsértette. Erre figyelemmel elsődlegesen a lehallgatási anyagoknak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta, ez esetben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és védenccé felmentése, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítása mellett foglalt állást.

[117] Amennyiben a bíróság az információgyűjtés eredményét felhasználhatónak találja, úgy védenccé felmentését arra figyelemmel kérte, hogy a lehallgatási anyagok közvetett

bizonyítékként értékelhetők és a kialakult bírói gyakorlat értelmében azokra speciális szabályok vonatkoznak. Ebben a körben hivatkozta a BH 2002.9.425. számú eseti döntést.

[118] Figyelemmel arra, hogy az eljárás során nem volt egyértelmű, hogy a különböző fedőnevű lehallgatási anyagok mely vádlottakhoz tartoznak, továbbá a bíróság a vádlottakat a tárgyaláson tett nyilatkozataik alapján társította az adott hangfelvételekhez arra hivatkozva, hogy a vádlottak valamennyien egyedi, jól meghatározható hanghordozással és hangnemben beszélnek, megállapíthatónak tartotta, hogy a bíróság eljárási szabályt sértett. Csak hangszakértő alkalmazása útján lehetett volna megállapítani az egyes hangfelvételeken valóban a vádlottak hangja hallható-e, mely szakértői kompetencia megsértésével a bíróság eljárási szabályt sértett. Ezen relatív eljárási szabálysértés álláspontja szerint lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására. Kifogásolta továbbá azt is, hogy a vádlottak személyes adataikra való nyilatkoztatásából nyerte ezen információt az elsőfokú bíróság, amely a bizonyítékok beszerzéséhez szükséges szabályok teljes megszegését jelenti. A vádlottak figyelmeztetés nélkül, a bizonyítás részének tudata nélkül, jóhiszeműen tették meg nyilatkozataikat. Mindezekre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását tartotta indokoltnak ezen körülményekre tekintettel is.

[119] A bünszervezetben történő elkövetés megállapításának mellőzésére is indítványt tett, mivel mind a hosszabb időre szerveződés, mind a hierarchikus szervezettség, mind pedig a konspiratív működés kritériuma hiányzik az álláspontja szerint jelen büntetőügyben.

[120] A bűnösség mindezek ellenére történő megállapítása esetére nyomatékos enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a jelentős, a cselekmény elkövetése óta eltelt több mint hat éves időmúlást, valamint azt a tényt, hogy védence közel egy évet töltött letartóztatásban. Szintén e körben kérte értékelni védence mindvégig együttműködő magatartását, a hatóságokkal történő együttműködését, azt, hogy az eljárás elhúzódásához személy szerint nem járult hozzá, illetőleg azt a körülményt, hogy védecének két kiskorú gyermek tartásáról kell gondoskodnia. Mindezen körülményekre figyelemmel a bünszervezetben történő elkövetés megállapításának mellőzése esetére indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a középértéktől jelentősen eltérve, a büntetési tétel alsó határához közeli mértékű büntetést szabjon ki.

[121] A IX. rendű vádlott védője írásbeli beadványában annak a meggyőződésének adott hangot, hogy az elsőfokú bíróság abszolút eljárási szabályt nem sértve, széleskörű bizonyítást folytatott le, melynek eredményeként helytállóan hozott felmentő ítéletet védence vonatkozásában, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[122] A X. rendű vádlott védője írásbeli észrevételében rámutatott arra, hogy a III. tényálláscsoportához tartozó hangfelvételek kapcsán a VII. - XII. rendű vádlottak vonatkozásában a bíróság gondos vizsgálata eredményeként helyesen jutott arra a következtetésre, hogy azok kizárólag az I. rendű vádlott tekintetében használhatóak fel. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget téve fejtette ki, hogy a X. rendű

vádolt vonatkozásában a hangfelvételek nem használhatóak fel bizonyítékként, csakúgy, mint a hangfelvételek okából keletkezett részbeni beismerő vallomások. Mindezekre tekintettel pedig nincs olyan bizonyíték, amely jogszerűen felhasználható lenne védelem tekintetében, így a vádiratban írt cselekvőségét kétséget kizáróan bizonyítani nem lehet.

[123] Anyagi jogi szempontból azon meggyőződésének adott hangot, hogy a X. rendű vádlott a valóságnak meg nem felelő tudata következtében tévedésben volt a terhére rótt bűncselekmény elkövetési tárgya vonatkozásában. Hivatkozta továbbá a BH 2018.3.68. számú eseti döntést, mellyel összefüggésben azon meggyőződésének adott hangot, hogy a X. rendű vádlott tudatának át kellett volna fognia az elkövetés idején azt, hogy az I. rendű vádlott hivatali bűncselekményt fog elkövetni. Azonban ezzel szemben áll tanú tanúvallomása a hétköznapi ember gondolatiságára vonatkozóan. Magának a rendőri szervezeti egység vezetőjének is az volt az álláspontja - ellentétben a vádhatóság képviselőinek véleményével -, hogy a belső szabályzók tartalmának ismerete a civil lakosság ismereti szintjét meghaladja. A kommunikáció elemei, amelyek a hanganyagokból egyébként leszűrhetőek, abba az irányba hatnak, hogy a X. rendű vádlott nem volt annak tudatában, sőt egyáltalán nem volt biztos benne, hogy az I. rendű vádlott bír olyan jogosultsággal, miszerint jármű tulajdonosára vonatkozó adatokat tud számára közölni, mi több, ehhez szabályt kell szegnie.

[124] A X. rendű vádlott nem ismerte a vonatkozó szabályokat, lehetőségeket, így az a jogtalan előny, jelesül, hogy ne kelljen megfizetni az eljárási illetéket, fogalmilag kizárt, hogy ennek is tudatában lett volna. Azon véleményének adott hangot, miszerint a vádhatóság nem tudta bizonyítani, hogy a X. rendű vádlott gondolatiság kívüláiban megjelenő megnyilvánulásai és az objektív tanúnak értékelhető tanú állításaival szemben megállapítható-e a vádhatósági állítás.

[125] A különös részi tárgykörben hivatkozásra került továbbá a BH 2019.11.295. számú eseti döntés, mellyel összefüggésben kifejtette, hogy 2018. december 31. napja óta az informatikai platformon keresztül az adatszolgáltatás céljának és jogalapjának igazolása nélkül, nyilvánosan, közvetlenül díjmentesen elektronikus úton is lekérdeezhető a jármű nyilvántartásból a törvényben meghatározott adatok. Az a hivatalos személy, aki mindössze annyiban szegi meg a rá vonatkozó szabályokat, hogy telefonon ad tájékoztatást a jármű nyilvántartási adatairól, már nem valósít meg hivatali visszaélést.

[126] Az eljárásjogi szabályokkal kapcsolatosan kifejtette, hogy a vádirat 33. oldala is végig titkos információgyűjtés felhasználhatóságáról rendelkező bírói döntéseket sorol fel. A döntés tartalmát elemezve világosan kitűnik, hogy számos vádlott esetében megtörtént az engedélyezés, azonban a X. rendű vádlott neve hiányzik a felsorolásból. Sem ezen okiratban, sem más bírói döntésben nem lelhető fel védelemével szemben megkért és engedélyezett felhasználás. A X. rendű vádlottal szemben sosem került elrendelésre titkos adatszolgáltatás, de titkos információgyűjtés sem embercsempészség gyanúja miatt, majd később hivatali visszaélés bűncselekmény elkövetése miatt sem. Az engedélyben nem megjelölt személyre, illetve nem a megjelölt bűncselekményre vonatkozó és korábban beszerzett adat felhasználását, eltérően a régi Büntetőeljárásról szóló törvény 206. §-a szerinti megengedő szabálytól. Ezen esetben kifejezetten kérni kell a nyomozási bírótól az erre vonatkozó

engedélyt. Mivel ezek beszerzése elmaradt, az első fokon eljáró bíróság helytállóan rekesztette ki a titkos információgyűjtés eredményét a bizonyítékok köréből. Mindez pedig arra vezetett, hogy egyéb bizonyítékok hiányában csupán az volt megállapítható, hogy az I. rendű vádlott lekérdezéseket hajtott végre a nyilvántartási rendszerből, azonban annak célzata és valószínű felhasználása a kritikával illetett bizonyítási eszköz hiányában nem lehetett vizsgálat tárgya, ahogyan azt az elsőfokú bírói döntés is kifejtette.

[127] Mindezekre figyelemmel arra tett indítványt, hogy a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla hagyja helyben az elsőfokú bíróság X. rendű vádlott tekintetében hozott döntését.

[128] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján valamennyi vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált.

[129] Az ítélet hatályon kívül helyezésére, az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat feltárta, azokat önmagukban és egymással összevetve is vizsgálta, értékelte, továbbá tényből tényre is helyesen következtetett. A vádlotti védekezéseket körültekintően vizsgálta önmagukban is, valamint összevetette a releváns bizonyítékokkal. A tárgyaláson törvényesen olvasta fel a vallomást tenni nem kívánó vádlottak korábbi vallomásait. Tanúkat hallgatott ki, ismertette a rendelkezésre álló releváns okiratokat és az összes, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékot az eljárás részévé tette, meghallgatta a titkos információgyűjtés keretében keletkezett hanganyagokat. Körültekintően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ennek körében iratellenes megállapítást nem tett. Bizonyítékértékelő tevékenységéről az ítélet 17. oldal [59]. bekezdésétől az 55. oldal [258] bekezdéséig példaértékű részletességgel adott számot, indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben és terjedelemben eleget tett, a kifejtett indokolása nem ellentétes a logika szabályaival. Logikus és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy egyes vádlottak védekezését miért vetette el, azokat mely bizonyítékok cáfolják. A bizonyítékok mérlegelését követően állapította meg és rögzítette az ítélet történeti tényállását. Megfelelően adta indokát annak is, hogy az előterjesztett bizonyítási indítványokat miért vetette el.

[130] Ennek eredményeként mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg az ítélet történeti tényállását az ítélet 12. oldal [20] bekezdésétől a 17. oldal [57] bekezdéséig. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, melynek eredményeként nagyjából megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban meghatározott okból, a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok alapján pontosítani szükséges az alábbiak szerint.

[131] Terhelt5 V. rendű vádlott lakóhelye adatI szám.

[132] Terhelt6 VI. rendű vádlott őrizetben helyesen 2015. július 31. napjától volt, majd 2015. augusztus 3. napjától volt előzetes letartóztatásban.

[133] A Szegedi Törvényszék Bjk/481/2017/VII/12. bűnjelszám alatt bevételezett adatF5 forgalmi rendszámhoz tartozó személygépjármű típusa – elírás folytán – helyesen adatF4.

[134] Az ítélet 10. oldal [1] bekezdése akként pontosítandó, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya *2017. október 12. napján* emelt vádat.

[135] Az ítélet 10. oldal [2] bekezdése akként pontosítandó, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa *a 2020. április 17. napján kelt és 2020. április 21. napján jogerős Kb.I.58/2017/164. számú végzésével* szüntette meg a büntetőeljárást Terhelt11 XI. rendű vádlottal szemben *2 rendbeli felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt*.

[136] Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlottnak az ítélet 10. oldal [3] bekezdésében feltüntetett személyi körülményei akként pontosítandóak, hogy vagyontalan. Különböző pénzintézetek felé összesen 11.600.000,- forint hiteltartozása van. Szolgáltatelljesítése során három alkalommal soron kívüli előléptetésben, és öt alkalommal jutalomban részesült. Kitüntetve nem volt, azonban fenytésére két alkalommal került sor. Szolgálati viszonya a Település5i Rendörkapitányság parancsnokának 303-52-360/2015. számú parancsa alapján 2015. július 30. napján lemondással szünt meg. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[137] Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű vádlottnak az ítélet 11. oldal [4] bekezdésében feltüntetett személyi körülményei akként pontosítandóak, hogy az OTP Bank Nyrt. felé 1 millió forint személyi kölcsönből eredő tartozása van, melyet 2022. január 19. napjáig havonta 23.365,- forinttal törleszt. 2002. évben is dicséretben részesült. Kitüntetve nem volt. Szolgálati viszonya a Település5i Rendörkapitányság parancsnokának 303-52-359/2015. számú parancsa alapján 2015. július 30. napján lemondással szünt meg. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[138] Terhelt3 volt címzetes rendör főtörzssörmester III. rendű vádlottnak az ítélet 11. oldal [5] bekezdésében feltüntetett személyi körülményei akként pontosítandóak, hogy legmagasabb polgári iskolai végzettsége érettségi, melyet követően rendör szakközépiskolát végzett. Jelenleg a Kft.1 alkalmazásában áll, mint burkoló. Vagyonát képezi egy kizárólagos tulajdonát képező ingatlan 17 millió forint forgalmi értékben. Kitüntetve és dicsérve nem volt. Szolgálati viszonya a Település1 határrendészeti Kirendeltség vezetőjének 303-58/235-2015.

számú parancsa alapján 2015. július 30. napján lemondással szűnt meg. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[139] Terhelt4 IV. rendű vádlottnak az ítélet 11. oldal [6] bekezdésben feltüntetett előéleti adatai az alábbiak szerint pontosítandóak. Jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[140] Az ítélet 11. oldal [7] bekezdésében feltüntetett Tatabányai Városi Bíróság 14.B.272/2012/2. számú ítéletével terhére megállapított bűncselekményt társtettesként követte el, amelynek elkövetési ideje 2012. május 10. napja.

[141] Az ítélet 11. oldal [8] bekezdésben írt Település5i Járásbíróság 12.B.483/2010/59. számú ítélete a Kecskeméti Törvényszék 1.Bf.177/2013/7. számú ítélete folytán emelkedett jogerőre. A terhére megállapított bűncselekményt társtettesként követte el, az elkövetési idő 2010. január 29. napja.

[142] Terhelt5 V. rendű vádlottnak az ítélet 12. oldal [9] bekezdésében feltüntetett személyi körülményei akként pontosítandóak, hogy jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[143] Az ítélet 12. oldal [10] bekezdésében feltüntetett Pécsi Városi Bíróság 12.B.1364/1998/35. számú ítéletével terhére 3 rendbeli, társtettesként elkövetett orgazdaság bűntettét állapította meg, melyek elkövetési ideje 1997. májusa. Szabadságvesztés büntetésének utolsó napja 2010. június 25. napja.

[144] Az ítélet 12. oldal [11] bekezdésében feltüntetett Bács- Kiskun Megyei Bíróság 3.B.1341/1999/35. számú ítéletével terhére megállapított bűncselekményt társtettesként követte el, az kísérleti szakban maradt, mely bűncselekmény miatt a bíróság 6 év közügyektől eltiltásra is ítélte. Az elkövetési ideje 1999. május 14. napja.

[145] Az ítélet 12. oldal [12] bekezdésében feltüntetett Bács- Kiskun Megyei Bíróság 3.B.571/2001/2. számú összbüntetési ítéletében a szabadságvesztése utolsó napja 2010. június 25. napja volt.

[146] Az ítélet 12. oldal [13] bekezdésében feltüntetett Település5i Járásbíróság 9.B.367/2014/5. számú ítéletével terhére megállapított bűncselekmény elkövetési ideje 2014. július 12. napja. A kiszabott pénzbüntetést a Kecskeméti Törvényszék Büntetés- végrehajtási Csoportja Bv.967/2015/3. számú végzésével 40 nap szabadságvesztésre változtatta át.

[147] Az ítélet 12. oldal [14] bekezdésében feltüntetett Szombathelyi Járásbíróság 1.B.755/2014/2. számú ítéletével terhére megállapított bűncselekmények elkövetési ideje 2014. november 20. napja. A kiszabott pénzbüntetést a Kecskeméti Törvényszék Büntetés- végrehajtási Csoportja Bv.967/2015/3. számú végzésével 25 nap szabadságvesztésre

változtatta át, egyidejűleg a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidőjét 2017. január 25. napjáig meghosszabbította.

[148] Időközben a Kecskeméti Járásbíróság a 2016. január 25. napján kelt és aznap jogerős 20.B.354/2014/38. számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt, család bűntette miatt 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2013. október 2. A kiszabott pénzbüntetést a Kecskeméti Törvényszék Büntetés- végrehajtási Csoportja 1.Bv.152/2017/3. számú végzésével 210 nap szabadságvesztésre változtatta át.

[149] Terhelt6 VI. rendű vádlottnak az ítélet 12. oldal [16] bekezdésében feltüntetett személyi körülményei akként pontosítandóak, hogy legmagasabb iskolai végzettsége szakmunkásképző, fémszerkezet építő szakképzettséggel rendelkezik. Jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[150] Az ítélet 12. oldal [17] bekezdésében feltüntetett Település5i Városi Bíróság 3.B.468/2004/2. számú ítéletével társtettesként elkövetett embercsempészet bűntette miatt 1 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte, végrehajtása utóbb elrendelésre került. Az ítélet 12. oldal [18] bekezdésében feltüntetett Település5i Városi Bíróság 12.B.514/2005/139. számú ítélete a másodfokú bíróság 2.Bf.1160/2008/6. számú határozata folytán emelkedett jogerőre, amelyben társtettesként elkövetett embercsempészés bűntette és társtettesként elkövetett embercsempészés előkészületének vétsége miatt, mint visszaeső került elítélésre. A bíróság halmazati büntetésül 3 év közügyektől eltiltásra is ítélte. Az elkövetés ideje 2005. március 23. és április 4. napja. A szabadságvesztés büntetés utolsó napja 2012. július 21. napja.

[151] Az ítélet 12. oldal [18] bekezdését követően szükséges az alábbiakat rögzíteni. Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű vádlott legmagasabb iskolai végzettsége rendészeti szakközépiskola. 2012. március 1. napjától teljesít hivatásos szolgálatot a Település1 Határrendészeti Kirendeltség állományában, mint határrendész. Fenyítve, dicsérve és kitüntetve nem volt. Feladatait jó színvonalon látja el. Megjelenése megfelelő, előjáróival szemben tisztelettudó, kiegyensúlyozott, nyugodt természetű személy.

[152] Elvált családi állapotú, két kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. Más eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Jelenleg a Település1i Határrendészeti Kirendeltségen rendőrként dolgozik, melyből havi nettó 178.701,- forint jövedelme származik. Vagyonát képezi a kizárólagos tulajdonában álló, lakóhelyül szolgáló családi ház 6 millió forint forgalmi értékben, továbbá a szülei haszonélvezeti joggal terhelt házának 1/2-ed tulajdoni hányada 10 millió forint forgalmi értékben. Az OTP Bank Nyrt.-nél vezetett bankszámláján 500.000,- forint megtakarítással rendelkezik. A lakóingatlanát 1,3 millió forint munkáltatói kölcsön terheli, melyet 2023. évig fizet havi 14.000,- forinttal. Betegsége nincs. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[153] Terhelt8 VIII. rendű vádlott legmagasabb polgári iskolai végzettsége középiskolai érettségi és technikum. 2013. december 16. napjától a Nemzeti Adó- és Vámhivatal

állományában teljesít szolgálatot. Feladatait megfelelő színvonalon látja el. Dicséretben egy alkalommal részesült, fenyítve és kitüntette nem volt.

[154] Elvált családi állapotú, felesége Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű vádlott volt. Két kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. Más eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Jelenleg a Bács- Kiskun Megyei Nemzeti Adó- és Vámhivatal Település5i Kirendeltség Főosztályán rendészeti szakterületen dolgozik, melyből havi nettó 234.502,- forint jövedelme származik. Vagyonát képezi egy a kizárólagos tulajdonában álló családi ház 8 millió forint forgalmi értékben, továbbá egy ismeretlen évjáratú Lada Niva típusú személygépkocsi 300.000,- forint forgalmi értékben, egy ismeretlen évjáratú MTZ traktor 300.000,- forint forgalmi értékben, illetve két darab vadászlőfegyver összesen 150.000,- forint forgalmi értékben. Tartozása és betegsége nincs, azonban gyermekei után havi 30.000,- forint gyermektartásdíjat fizet. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[155] Terhelt9 IX. rendű vádlott legmagasabb iskolai végzettsége 8 általános iskolai osztály. Elvált családi állapotú, egy kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. Más eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Jelenleg saját gazdaságában őstermelőként és juhászként dolgozik, melyből havi nettó 100.000,- forint jövedelme származik. Vagyonát képezi a kizárólagos tulajdonában álló lakóhelyeül szolgáló ingatlan 300.000,- forint forgalmi értékben, továbbá 27,5 hektár szántó és 5 hektár legelő összesen 25 millió forint forgalmi értékben, valamint egy 2009-es évjáratú Lada Niva típusú személygépkocsi 500.000,- forint forgalmi értékben, egy 1990-es évjáratú Volkswagen Polo típusú személygépkocsi 100.000,- forint forgalmi értékben, továbbá 90 db birka, 90 db anyabirka, 35 db hús marha, 22 db növendék üsző, 14 db növendék bika, 6 db ló és 6 db póni ismeretlen összértékben. Betegsége nincs. Büntetlen előéletű, jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[156] Terhelt10 X. rendű vádlott legmagasabb iskolai végzettsége szakmunkásképző. Nőtlen családi állapotú, azonban élettársi kapcsolatban él. Három kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. Más eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Jelenleg a Települési Polgármesteri Hivatal alkalmazásában áll, mint közmunkás, melyből havi nettó 80.000,- forint jövedelme származik. Vagyonát képezi egy a kizárólagos tulajdonában álló ház 600.000,- forint forgalmi értékben. Tartozása, betegsége és megtakarítása nincs, azonban egyik gyermeke után 10.000,- forint tartásdíjat fizet. Jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. Büntetett előéletű, büntetve az alábbiak szerint volt:

[157] A Település5i Városi Bíróság a 2008. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett 12.B.514/2005/139. számú ítéletével társtettesként elkövetett embercsempészség büntette és társtettesként elkövetett embercsempészség vétsége miatt, halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2005. március 23.

[158] A Település5i Járási Ügyészség a 2016. november 17. napján kelt B.1300/2016/5. számú határozatával egészségügyi termék meghamisításának büntette miatt ügyészi megrovásban részesítette. Elkövetési idő: 2016. augusztus 16.

[159] Terhelt12 XII. rendű vádlott legmagasabb iskolai végzettsége 8 általános iskolai osztály. Nőtlen családi állapotú, azonban élettársi kapcsolatban él. Három kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik, más eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Vagyonát képezi egy állatállomány 200.000,- forint forgalmi értékben. A Provident Pénzügyi Zrt. felé 500.000,- forint tartozást fizet havi 20.000,- forinttal még ismeretlen ideig. Betegsége nincs. Büntetett előéletű, büntetve az alábbiak szerint volt:

[160] A Bács- Kiskun Megyei Bíróság a 3.B.1064/2000/43. számú ítéletével, amely a másodfokú bíróság BF.IV.1744/2001/26. számú határozata folytán 2002. április 9. napján emelkedett jogerőre, bűnsegédként elkövetett robbanóanyaggal visszaélés büntette és társtettesként elkövetett hamis vád büntette miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 1999. Szabadságvesztése utolsó napja: 2004. augusztus 29.

[161] A Település5i Járásbíróság a 2014. január 15. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett 12.B.51/2013/15. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 240 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2012. december 28.

[162] A Település5i Járásbíróság a 2015. január 9. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett 12.B.331/2014/19. számú ítéletével társtettesként elkövetett rágalmozás vétsége miatt 312 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2013. október 15.

[163] A Település5i Járásbíróság a 2015. április 21. napján kelt és 2015. április 24. napján jogerőre emelkedett 12.B.532/2013/43. számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 8 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2012. december 31. – 2013. január 1.

[164] A Település5i Járásbíróság a 2016. május 2. napján kelt és 2016. május 5. napján jogerőre emelkedett 12.B.8/2015/55. számú ítéletével 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette és kábítószer birtoklásának büntette miatt, halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte, egyidejűleg elrendelte pártfogó felügyeletét. Elkövetési idő: 2014. május 31., június 3., 2015. február 10.

[165] A bíróság az ítélet 12. oldal [19] bekezdésének feltüntetését, mivel az szükségtelen, mellőzi a tényállásból.

[166] A bíróság az ítélet 14. oldal első bekezdésének utolsó sorát akként pontosítja, hogy Terhelt5 V. rendű vádlottat a Szombathelyi Járásbíróság 2014. december 17. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett 1.B.755/2014/2. számú ítéletével embercsempészség büntette miatt elítélte.

[167] A bíróság az ítélet 14. oldal [32] bekezdésében írt I/E tényállást akként pontosítja, hogy az előfutó gépjárművet Terhelt4 IV. rendű vádlott vezette, valamint Terhelt5 V. rendű vádlott adott át 30.000,- forint összeget tanú2nak a költségek megtérítésére.

[168] A bíróság az ítélet 15. oldal [38] bekezdésének a II/B. tényállással kapcsolatban írt azon részét, mely szerint „Nem állapítható meg kétséget kizáróan az, amit a vádirat tartalmaz a vádlottak cselekvőségére”, az indokolás részének tekinti. A rögzített II./B tényállás akként pontosítandó, hogy 2015. február 7. napján 15:13:30 órától 2015. február 9. napjának 15:39:56 óráig Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III.r. vádlott és Terhelt6 VI.r. vádlott mobiltelefonon egyeztetett egymással egy jövőbeni cselekmény elkövetésére, mindennemű konkrétum nélkül, míg Terhelt4 IV.r. vádlott 2015. február 7. napján 15 óra 30 perckor megbeszélést folytatott egy, a vádban nem érintett személlyel a korábban csempészett személyek számáról, majd felszólította a konspirációs telefon SIM kártyájának megsemmisítésére.

[169] A bíróság az ítélet 15. oldal [40] bekezdésének utolsó mondatát folytán az indokolás részének tekinti.

[170] A bíróság az ítélet 15. oldal [42] bekezdése első mondatának azon részét, mely szerint „Nem állapítható meg kétséget kizáróan az, amit a vádirat tartalmaz”, illetve a bekezdés harmadik mondatát az indokolás részének tekinti. Ugyanezen bekezdés azon részét pedig, miszerint „csak az állapítható meg kétséget kizáróan, hogy”, a bíróság mivel az szükségtelen, mellőzi a tényállásból.

[171] A rögzített II./D tényállás akként pontosítandó, hogy 2015. február 21. napján 18:46:51 órát követően Terhelt6 VI.r. vádlott az eljárás során ismeretlenül maradt személlyel közölte, hogy az akciót lefűjták.

[172] A bíróság az ítélet 15. oldal [44] bekezdése első mondatának azon részét, mely szerint „Nem állapítható meg kétséget kizáróan az, amit a vádirat tartalmaz”, illetve a bekezdés második mondatát az indokolás részének tekinti.

[173] A rögzített II./E tényállás akként pontosítandó, hogy 2015. február 24. napján Terhelt3 III.r. és Terhelt6 VI. r. vádlott telefonon egyeztetést folytattak, melynek során a VI.r. vádlott adatellenőrzésre utasította a III.r. vádlottat.

[174] A bíróság az ítélet 16. oldal [50] és [53] bekezdéseit az indokolás részének tekinti.

[175] Az ítélet 17. oldal [56] bekezdésében rögzített tényállás száma helyesen III/E.

[176] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 28. oldal [96] és [97], valamint a 36. oldal [141] bekezdésében elírta az elkövetéshez használt személygépjármű rendszámát, az helyesen rendszáml, mely körülmény az eljárás lefolytatására és az ügy érdemi elbírálására kihatással azonban nem bírt.

[177] Az elsőfokú katonai tanács által megállapított és az előzőek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás már megalapozott, mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[178] A tényállás megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége.

[179] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védők a fellebbezés indokolásában új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az elsőfokú katonai tanács mérlegelő tevékenysége megfelel a logika és az ésszerűség szabályainak, következtetéseit a másodfokú katonai tanács is osztotta.

[180] Az elsőfokú katonai tanács a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerű következtetést vont le a bűnösnek kimondott vádlottak elkövetéskori tudattartalmára és azon keresztül a bűnösségükre, illetőleg egyes vádlottak tekintetében okszerűen hozott felmentő rendelkezést.

[181] Az elítéléssel érintett vádlottak felmentésére, illetőleg a felmentett vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására és büntetés kiszabására nem alaposak, az eltérő minősítés megállapítására vonatkozó fellebbezések részben alaposak.

[182] A vádlottak, a védők és az ügyész részéről érkezett indítványokkal összefüggésben az ítéltábla utalni kíván arra, hogy a Be. 593. § (2) bekezdése értelmében a bizonyítékok felülmérlegelése kizárt. A felülmérlegelés tilalma a bizonyítással függ össze. A bizonyítékok értékelése nem jelent mást, minthogy a bíróság az adott bizonyítékot elfogadja-e hitelesnek vagy sem, illetve melyik részében fogadja el, és melyikben nem. Ha az elsőfokú bíróság lefolytatott egy bizonyítási eljárást, és a beszerzett bizonyítékok egyenként és összességében történt értékelése (mérlegelése) alapján állapított meg tényt (azaz tényállást), a másodfokú bíróság nem értékelheti eltérően a bizonyítékokat az elsőfokú bírósághoz képest, azaz nem

mérlegelhet felül. A felülmérlegelés tilalma alól egyedül a terhelt javára van kivétel. A másodfokú bíróság - bizonyítás felvétele nélkül - pusztán az ügyiratok, vagy ténybeli következtetés alapján, ugyanazon bizonyítékok alapul vételével eltérő tény (azaz tényállást) állapíthat meg, ha a vádlottat fel kell menteni. A Be. 593. § (2) bekezdés azt gátolja meg, hogy a másodfokú bíróság az ügyiratok tartalma vagy a helyes ténybeli következtetés - ami nem azonos az adott bizonyíték elfogadásáról alkotott elsőfokú bírói álláspont felülmérlegelésével - útján, eltérő tényállás megállapítása mellett a felmentett vádlott bűnösségét megállapítsa. [Az elektronikus kommentár Be. 593. § (2) bekezdéséhez fűzött indokolása és az EBH 2011. 2388. számú eseti döntés]

[183] A kialakult és töretlen bírói gyakorlat értelmében a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette [EBH2019. B.9. számú elvi bírósági határozat II. pont] A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10.; BH 2009.352.). [Kúria Bfv.520/2016/7. számú végzése]

[184] Az ügyészség, valamint a védők és vádlottak ezen irányú indítványai mindezekre figyelemmel helyt nem foghattak.

[185] A védők által előterjesztett bizonyítási indítványokra és az e körben tett észrevételekre figyelemmel az ítéltábla az alábbiakra mutat rá. A védő ügyvéd kihallgatására és a hangszakértő kirendelésére irányuló, az elsőfokú eljárás során és a a fellebbviteli eljárásban is előterjesztett indítványokat az ítéltábla elutasította, mivel azok szükségtelenek voltak az ügy megítélése szempontjából és azok elfogadása csak az eljárás felesleges elhúzódásához vezetett volna. Az ügyvéd kihallgatása azért is szükségtelen volt, mert a vonatkozó kihallgatási jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy az érintett vádlottat a törvényes jogaira kioktatták, így többek között a vallomás megtagadásának jogára is, mellyel azonban élni nem kívánt, ráadásul ezen vallomását utóbb több kihallgatása alkalmával is fenntartotta. Erre figyelemmel a védelmi jogok sérülésére sem lehetett alappal következtetni.

[186] A hangszakértő kirendelését a bíróság ugyancsak alaptalannak találta, ugyanis a lehallgatási anyagok alapján az elsőfokú bíróság azon hivatkozása, miszerint egyedi orgániumuk is volt a vádlottaknak, ugyancsak alappal volt megállapítható. Ráadásul a hanganyagok szövege és a használt telefonszámok elemzéséről készült jelentések alapján is összességében a vádlottak beazonosításához kétség nem férhetett, így pedig a szakértő kirendelésére sem volt törvényes indok, az csak további eljárási költségnövekedést és időmúlást eredményezett volna.

[187] Itt szükséges utalni arra is, hogy a vádlottak a személyük beazonosítása érdekében feltett kérdésekre minden esetben kötelesek nyilatkozni a Be. 184. § (2) bekezdésének rendelkezései értelmében. A Be. 186. § (1) bekezdése alapján továbbá ugyancsak törvényes kötelezettségét teljesítette az elsőfokú bíróság a személyi körülmények rögzítése körében, így összességében a törvénytelen bizonyítás felvételére vonatkozó hivatkozások alaptalanok voltak.

[188] Az I. rendű vádlott védőjének minősítés körében tett észrevételére figyelemmel szükséges hangsúlyozni, hogy a lehallgatási anyagok alapján törvényesen jutott arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak terhére rótt bűncselekmények nem rekedtek meg előkészületi, vagy kísérleti szakban, hanem befejeződtek. Erre a hanganyagok és a helyszíni fényképfelvételek alapján okszerű következtetés volt levonható.

[189] Az I. rendű vádlott védőjének a lefoglalt mobiltelefonok, rádióadó vevők és más eszközök tekintetében tett észrevétele sem foghatott helyt, mivel a rendelkezésre álló lehallgatási anyagok és a kommunikációk elemzéséről készült kapcsolati ábrák alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a jelentős számú telefonkészülék és a rádióadó vevők is a vádlottak továbbá ismeretlen társaik közötti kommunikációt szolgálták.

[190] A védelem és az ügyész részéről érkezett indítványokra figyelemmel az ítéltábla utal rá továbbá, hogy a lehallgatási anyagok felhasználhatóságával az elsőfokú bíróság az ítélete 29. oldal [99] bekezdésétől kezdődően a 33. oldal [119] bekezdésével bezárólag igen részletesen foglalkozott. A megállapítások tekintetében azonban az alábbi kiegészítések, illetve pontosítások szükségesek.

[191] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 872. § (1) bekezdése értelmében a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni. Erre tekintettel került sor a titkos információgyűjtés engedélyezésének időpontjában hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseinek alkalmazására.

[192] Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlottal szemben az általa használt +36-20-539-5656 és +36-70-417-12-79 és hívószámú mobiltelefonokon továbbított közlés tartalmának megismerését és technikai eszközzel történő rögzítését, valamint számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított, vagy azon tárolt adatok megismerését, rögzítését a Budai Központi Kerületi Bíróság 2014. október 21. napján kelt 41.Ti.0552/2/2014.Tük. számú végzésével került engedélyezésre 2014. október 28. napjának 13 óra 00 percétől 2015. január 25. napjának 13 óra 00 percéig, azaz 90 napra. Az információgyűjtés célja a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntette, és a Btk. 305. § c) pontja szerinti hivatali visszaélés büntette volt a Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.313-130-2/2014. TÜK. számú igazolása szerint.

[193] Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlottal szemben az általa használt +36-20-805-5890, +36-70-417-12-79 és +36-20-539-5656 hívószámú mobiltelefonokon továbbított közlés tartalmának megismerésére és technikai eszközzel történő rögzítését, valamint számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított, vagy azon tárolt adatok megismerését, rögzítését a Budai Központi Kerületi Bíróság 2015. január 20. napján kelt 41.Ti.0552/6/2014.Tük. számú végzésével került meghosszabbításra 2015.

január 25. napjának 13 óra 00 percétől 2015. április 24. napjának 13 óra 00 percéig, azaz 90 napra. Az információgyűjtés célja a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntette, és a Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette és a Btk. 353. § (1) és (3) bekezdése szerint minősülő embercsempészség büntette volt, a Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.313-14-6/2015. TÜK. számú igazolása szerint.

[194] Ismeretlen hivatásos rendőrrel szemben az általa használt +36-20-481-5705 hívószámú mobiltelefonon továbbított közlés tartalmának megismerésére és technikai eszközzel történő rögzítését, valamint számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított, vagy azon tárolt adatok megismerését, rögzítését a Budai Központi Kerületi Bíróság 2015. január 06. napján kelt 41.Ti.0552/4/2014.Tük. számú végzése alapján került engedélyezésre 2015. január 09. napjának 12 óra 00 percétől 2015. április 08. napjának 12 óra 00 percéig, azaz 90 napra. Az információgyűjtés célja a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntette, és a Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette és a Btk. 353. § (1) és (3) bekezdése szerint minősülő embercsempészség büntette volt, a Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.313-14-5/2015. TÜK. számú igazolása szerint.

[195] Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű vádlottal szemben az általa használt Telefonszám17 hívószámú mobiltelefonon továbbított közlés tartalmának megismerésére és technikai eszközzel történő rögzítését, valamint számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított, vagy azon tárolt adatok megismerését, rögzítését engedélyezte a Budai Központi Kerületi Bíróság a hivatkozott végzésével 2015. január 30. napjának 13 óra 00 percétől 2015. április 24. napjának 13 óra 00 percéig, azaz 85 napra. Az információgyűjtés célja a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntette, és a Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette és a Btk. 353. § (1) és (3) bekezdése szerint minősülő embercsempészség büntette volt, a Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.347-3-2/2015. TÜK. számú igazolása szerint.

[196] Az ügyészi indítványra tekintettel az ítéltábla rámutat, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság ítéletének 33. oldal [119] bekezdésében írt megállapításában. A nyomozati iratanyag III. kötet 107. oldalán elhelyezkedő 2015. május 14. napján kelt 6.Nyom.146/2015. számú indítványában a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya konkrétan nem jelölte meg az „Eb” hanganyagokat érintő Telefonszám18 vagy az ehhez kapcsolódó Telefonszám19 (Terhelt4 IV. rendű vádlotthoz köthető), illetve a „Puli” hanganyag tekintetében a Telefonszám20 vagy ehhez kapcsolódó Telefonszám18 (Terhelt6 VI. rendű vádlotthoz köthető), Telefonszám21 (Terhelt6 VI. rendű vádlotthoz köthető), Telefonszám22 telefonszámokat.

[197] Kizárólag a Terhelt1 volt címzetes rendőr törzsászlós I. rendű vádlott által használt Telefonszám23 hívószámú készülék vonatkozásában tett indítványt az ügyészség, mely az „Eb” hanganyagból a 01-00015-01, 01-00020-01, 01-00064-01, 01-00078-01, 01-00121-01 volt ehhez a telefonszámhoz köthető. Ugyanakkor ezen hanganyagok tartalma alapján sem lehetett kétséget kizáró következtetést levonni a vádlottak bűnösségére, így összességében az elsőfokú bíróság döntése a bűnösség kérdésében helyes volt az ügyészi állásponttal szemben.

[198] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. február 11. napján kelt B.I.2/2015. számú végzésével engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználását Terhelt1 rendőr zászlós tekintetében a Budai Központi Kerületi Bíróság 2014. október 21. napján kelt 41.TI.0552/2/2014. TÜK számú végzésével engedélyezett titkos információgyűjtésre vonatkozóan.

[199] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. március 20. napján kelt Kbny.I.27/2015/2. számú végzésével engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználását Terhelt1 rendőr zászlós és ismeretlen személy „hivatásos rendőr” tekintetében a Budai Központi Kerületi Bíróság 2015. január 6. napján kelt 41.TI.0552/4/2014. TÜK számú és 2015. január 20. napján kelt 41.TI.0552/5/2014. TÜK számú végzésekkel engedélyezett titkos információgyűjtésre vonatkozóan.

[200] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. április 10. napján kelt Kbny.I.32/2015/2. számú végzésével engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználását Terhelt3 rendőr főtörzsőrmester tekintetében a Budai Központi Kerületi Bíróság 2015. január 29. napján kelt 41.TI.0552/8/2014. TÜK számú végzésével engedélyezett titkos információgyűjtésre vonatkozóan.

[201] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. május 15. napján kelt Kbny.II.54/2015/2. számú végzésével engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználását Terhelt5, Terhelt6, Terhelt4, Terhelt1 rendőr zászlós, Terhelt3 rendőr főtörzsőrmester és ismeretlen hivatásos rendőr tekintetében a Szombathelyi Járásbíróság 161/2014. Tük., 169/2014.Tük., 171/2014.Tük, 173/2014.Tük., 174/2014.Tük., 178/2014. Tük., 183/2014.Tük., 185/2014.Tük., 3/2015.Tük., 6/2015.Tük., 7/2015.Tük., 13/2015.Tük., 14/2015.Tük. és 15/2015.Tük. számú végzéseivel engedélyezett titkos információgyűjtésre vonatkozóan.

[202] A II/C tényállási ponttal összefüggésben utal az ítéltábla arra is, hogy a főügyészség által hivatkozott rögzített hanganyagok kivonatai körében a nyomozati anyag I. kötet 83. naplószerű irat 73-74. (melyek a „Puli” elnevezésű) és 75-76. oldalak (melyek az „Eb” elnevezésű) kerültek hivatkozásra, melyekre vonatkozóan az elsőfokú bíróság által kifejtettek és a fentiekben pontosítottak irányadóak.

[203] A II/D tényállási ponttal összefüggésben tett főügyészségi észrevétellel összefüggésben utalni szükséges arra is, hogy a hivatkozott hanganyagok a „Lovas” és a „Sasszem” kódnevű felvételek tartalmát is vizsgálta az elsőfokú bíróság, hiszen az az ítéletből is kiderül. [példának okáért az ítélet 37. oldal [152] bekezdése, 38. oldal [158] bekezdése, 39. oldal [162] és [169] bekezdései, 40. oldal [168] – [170] bekezdései.]

[204] Mindezen túlmenően az ügyészi vádban és perbeszédben sem kerültek megjelölésre ezek a hangfelvételek ehhez a tényálláshoz kapcsolódóan, mint bizonyítékok. A Be. 164. § (3)

bekezdése értelmében indítvány hiányában a bíróság bizonyíték beszerzésére és megvizsgálására nem is köteles. Ugyanez volt megállapítható továbbá a II/E tényállási ponttal összefüggésben tett főügyészégi észrevétellel összefüggésben is.

[205] Az ügyészség III. tényállási ponttal összefüggésben tett indítványára figyelemmel hangsúlyozza az ítéltábla a fentiekben túlmenően, hogy maga a főügyészség is egyetértett azon elsőfokú bírói megállapítással, hogy a III. számú tényállás részletekkel kapcsolatban az 1998. évi XIX. törvény 206/A. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés szerinti alkalmassági vizsgálat és engedélyezés okán a felbujtói magatartást tanúsító Terhelt 7 rendőr őrmester VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottak vonatkozásában nem használható fel bizonyítékként a büntetőeljárásban a titkos információgyűjtés eredménye.

[206] A Be. 167. § (5) bekezdése értelmében nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.

[207] Itt szükséges utalni arra is, hogy a BH 2019. 295. számú eseti döntés is rögzítette, hogy nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a büntetőügyben eljáró hatóságok bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával, illetve sérelmével szereztek meg. A felhasználni indítványozott bizonyítási eszköz kizártsága csak úgy állapítható meg, ha a bíróság a bizonyítási eszköz törvényességét megvizsgálja. Erre vonatkozóan külön indítványra nincs szükség; amennyiben a bíróság az arra jogosultak egyikének indítványa alapján bizonyítást rendel el, vagy hivatalból bizonyítási eszköz beszerzéséről rendelkezik, a bizonyíték törvényes voltának vizsgálatára hivatalból sor.

[208] A döntés [45] bekezdése rögzíti azt is, hogy a korábbi Be. 78. § (4) bekezdése, valamint a Be. 167. § (5) bekezdése lényegében azonos módon rendelkezik.

[209] A főügyészség által hivatkozott bizonyítékok tehát mindezekre figyelemmel nem hasonlíthatók össze a titkos információgyűjtés eredményével semmilyen körülmények között.

[210] Ugyancsak az ügyészi indítványra figyelemmel szükséges rögzíteni, hogy a II/E tényállás pontosítására vonatkozóan hivatkozott nyomozati iratanyag I. kötet 18., 24-25. és 29. oldalán rögzített hangfájlok kivonatai tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatóak. A hivatkozott nyomozati iratok I. kötet 18. oldalán egy megkeresés, a 24-25. oldalon a Vodafone Zrt. válasza, míg a 29. oldalon a nyomozó hatóság feljegyzése volt feltalálható. Az ügyészség vélhetően a nyomozati iratok I. kötet 83. naplószám alatti kivonatok 18., 24-25. és 29. oldalára szeretett volna hivatkozni. Ebben a körben rögzíthető, hogy a 18. oldalon a „Liba” lehallgatási anyag, míg a 24-25. és 29. oldalakon a tényállásban megállapított kérdéses naptól eltérő, 2015. január 23. és 2014. december 11. napján rögzített hangfelvételek kivonata szerepelt, így ezen ügyészi hivatkozások helyt nem foghattak.

[211] A vádlottak és védők bünszervezeti minősítéssel kapcsolatos észrevételére figyelemmel az ítéltábla hangsúlyozza az ügyészséggel egyetértve, hogy helyesen állapította meg az elsőfokú katonai tanács, hogy a vádlottak az 5 évnél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő cselekményeiket hosszabb időre szerveződve követték el, a hierarchikus felépítést Terhelt6 VI. rendű vádlott vezető szerepe igazolja, tevékenységüket konspiratív módon, kódnyelv felhasználásával próbálták leplezni.

[212] A védők ítéleti tényállásban megállapított rövid időszakra figyelemmel kifejtett álláspontjára tekintettel hangsúlyozni szükséges, hogy a hosszabb időre szervezettség a bünszervezet megállapításhoz szükséges tényállási elem, nem pedig a hosszabb ideig tartó működés. Az elkövetés körülményei, a bevezetett kódnyelv, a lehallgatási anyagok szóhasználata és a nyomozati iratokban elfekvő telefonok alapján felderített kapcsolati hálók alapján egyértelműen megállapítható volt a hosszabb időre történő szerveződés és a hierarchikus felépítés is. Mindezekon túlmenően a terhelték folyamatos egyeztetéséből is alappal lehet a terhelték közötti szervezettségre következtetni, ezért a bünszervezet mellőzése érdekében bejelentett fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[213] Itt szükséges az I. rendű vádlott védőjének észrevételére tekintettel utalni arra is, hogy a feltárt és kielemezett kapcsolati hálóból volt megállapítható az is, hogy volt szerb és osztrák szál is az elkövetői körben, azonban ezen személyek kiléte a nyomozás során ismeretlen maradt. Ez a tény pedig ugyancsak a hosszabb időre szervezett, üzletszerű tevékenységet támasztotta alá.

[214] A II. rendű vádlott védőjének rendszeres haszonszerzési célzat megállapíthatósága körében tett észrevételeire figyelemmel szükséges rámutatni arra is, hogy maga a tényállás is több esetben tartalmazza a megállapított hasznót. Ráadásul köztudomású tény, hogy az embercsempészek nem ingyen, hanem ellenérték fejében segítik az illegális szolgáltatásaikat igénybe vevőket, mely egy jelentős haszonnal gyorsan kecsegtető illegális tevékenység. Ugyancsak ezt a tényt támasztja alá továbbá az a körülmény is, hogy a rendszeres fizetéssel rendelkező hivatásos állománynak nem lenne egyebekben érdeke haszon hiányában ezen illegális tevékenység segítése, ugyanis ezzel kockára teszik eddigi életpályájukat, munkahelyüket, jövőbeni megélhetésüket, és nem utolsósorban bűnösségük megállapítása esetén végrehajtandó szabadságvesztéssel kell számolniuk.

[215] Különösen a hanganyagok tartalma és azokon kódnyelven elhangzó kommunikáció alapján a vádlottak védekezéséül szolgáló tanúk által hivatkozott külföldi honosságú gépjárművek szállítására irányuló védekezés helyt nem foghatott.

[216] Az V. rendű vádlott és védője fellebbezésére tekintettel az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a kialakult és töretlen bírói gyakorlat szerint a jogerős határozatnak cselekményegységet teremtő hatása van. A jogerős ítélet a megszüntetésig terjedő időszak tekintetében a cselekményegységet behatárolja és lezárja. Az ezt követő időszakban továbbra is megvalósuló újabb bűncselekmények pedig már egy újabb rendbeli bűncselekmény megállapításának az

alapjául szolgálhatnak. [6/2009. Büntető jogegységi határozat]. Az e körben bejelentett fellebbezések erre figyelemmel alaptalanok voltak.

[217] A főügyészségi álláspontra tekintettel az ítéltábla megjegyzi, hogy a II/E. tényállás tekintetében helytelenül került hivatkozásra az elkövetéskor hatályos jogszabályként az 1978. évi IV. törvény, ugyanis akkor már a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) volt hatályban. A II/E tényállásban megjelölt elkövetési idő 2015. február 24. napja volt, melynek időpontjában a Btk. még csupán vétségi alakzatként szabályozta a vádlottak terhére rótt bűncselekményt. Így a Btk. 2. §-ában írt időbeli hatályra vonatkozó rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság helyes minősítést állapított meg.

[218] Az ítéltábla ugyanakkor egyetért a főügyészség azon álláspontjával, hogy az I. rendű vádlott a III/A-E. számú tényállások, míg a III. rendű vádlott az I/F. számú tényállás alapján helyesen a hivatali helyzetükkel visszaélve követték el a terhükre rótt bűncselekményeket az alábbiakra figyelemmel.

[219] Az I. rendű vádlott a III/A-E. számú tényállások tekintetében az ott rögzített jogszabályok alapján kétségtelen, hogy jogosult volt az adatokat az információs rendszerből lekérdezni, míg a III. rendű vádlott pedig az I/F. tényállás alapján jogosult volt a járőrök mozgását figyelni. Az I. és III. rendű vádlottak azonban jogosultságaikat nem a társadalmi rendeltetésüknek megfelelően gyakorolták, hanem a jogosultságaikkal visszaélve intézkedtek. [Ezzel egyező álláspontra helyezkedett a Fővárosi Ítéltábla Kbf.3/2019/6. számú határozatában]

[220] A VI. rendű vádlott védőjének telekommunikációs eszköz használata körében kifejtett álláspontjára tekintettel az alábbiakra szükséges rámutatni. A II. rendű vádlott védője maga sem kifogásolta, hogy sérültek volna jelenlétével összefüggésben a védői jogai. A tárgyalási jegyzőkönyv alapján megállapíthatóan a védő jogorvoslati nyilatkozatot tett, így védői jogai nem csorbultak. Megjegyzendő, hogy a mobiltelefonokon is vannak már olyan kommunikációs szolgáltatási formák (pl.: facetime), amely hangkapcsolat mellett képszoolgáltatási funkciót is ellátnak. Mindezekre figyelemmel pedig ez az eljárási szabálysértés legfeljebb relatív eljárási szabálysértésként volt értékelhető.

[221] A jogi indokolás körében a Be. 561. § (3) bekezdés e) pontjára figyelemmel rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét szükséges az alábbiakkal kiegészíteni, illetve pontosítani.

[222] Az I., II. és III. rendű vádlottak esetében a hivatalos személyként történő elkövetésre vonatkozóan a minősítést a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja alapozta meg.

[223] A Btk. 459. § (1) bekezdésének 31. pontja szerint visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

[224] A jogszabályhely a) pontja értelmében különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el.

[225] Fenti jogszabályhely b) alpontja értelmében többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

[226] Ezen jogszabályhelyek és a rendelkezésre álló bűnügyi nyilvántartási adatok alapján állapította meg a bíróság azt, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában csupán különös visszaesőnek minősül a Tatabányai Városi Bíróság 2012. május 12-én kelt és a Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2. Bf. 289/2012/19. számú határozata folytán 2013. február 7-én jogerőre emelkedett 14.B.272/2012/2. számú ítéletére tekintettel, melyben őt a bíróság az 1978. évi IV. törvény 218. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő embercsempészés büntette miatt 1 év 5 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a büntetéséből feltételes kedvezménnyel szabadult, kitöltésének időpontja 2014. szeptember 14. napja volt. Ezen túlmenően a Település5i Járásbíróság a 2013. február 5. napján kelt és a Kecskeméti Törvényszék 1. Bf. 177/2013/7. számú határozata folytán 2014. március 12-én jogerőre emelkedett 12.B.483/2010/59. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény 311/A. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő jövedéki orgazdaság büntette miatt 1 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vonatkozásában mellőzte a többszörös visszaesői minőségre történő utalást.

[227] Terhelt6 VI. rendű vádlott jelen eljárásban terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában a másodfokú bíróság – ellentétben az elsőfokú bírósággal - a rendelkezésre álló adatok alapján azt állapította meg, hogy többszörös visszaeső is, tekintettel arra, hogy a Település5i Városi Bíróság a 2009. február 2. napján jogerőre emelkedett 12.B.514/2005/139. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény 218. § (4) bekezdése szerinti embercsempészés vétségének előkészülete miatt mint visszaesőt 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, a büntetése kitöltésének időpontja 2012. július 21. napja volt.

[228] Mindezekre tekintettel a IV. és VI. rendű vádlottak tekintetében a bíróság a büntetés kiszabása során figyelemmel volt a Btk. 89. § (1) bekezdésében foglalt különös és többszörös visszaesőkre vonatkozó rendelkezésekre is.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések részben alaposak, a súlyosításra irányuló fellebbezés nem megalapozott.

[229] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében értékelendő tényezőket az ítélete 57. oldal [269] bekezdésében túlnyomórészt helyesen feltárta azzal, hogy további enyhítő körülmény az I. rendű vádlott vonatkozásában, hogy 18 évig látott el hivatásos szolgálatot, melynek tartama alatt 8 alkalommal részesült dicséretben, a II. rendű vádlott vonatkozásában, hogy 23 évig látott el hivatásos szolgálatot, melynek tartama alatt 6 alkalommal részesült dicséretben, míg a III. rendű vádlott vonatkozásában, hogy 9 évig látott el hivatásos szolgálatot.

[230] Az ítéltábla ugyanakkor nem értett egyet a főügyészség időmúlás körében tett észrevételével. Az időmúlás enyhítő körülményként történő értékelése ugyanis nem tehető attól függővé, hogy az adott bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú-e. Az időmúlás egy objektív körülmény, amely minden büntetőügyben alapvetően vizsgálandó körülmény a mai társadalmi elvárások körében.

[231] Az ítéltábla megjegyzi továbbá, hogy az V. rendű vádlott tekintetében a bíróság által ismert betegségek enyhítő körülményként történő figyelembe vételére csak akkor kerülhet sor, amennyiben az a személyi részben rögzítésre kerül.

[232] Ugyanakkor az I., II., III., IV. V. és VI. rendű vádlottak tekintetében további súlyosító körülmény az embercsempészek országos és helyi szintű elszaporodottsága. [56/2007. BK vélemény III/11. pontja] Az I. és VI. rendű vádlottak tekintetében továbbá súlyosító körülményként kellett értékelni a kettőnél több bűncselekmény halmazatát is. [56/2007. BK vélemény III/6. pontja]

[233] Az I. rendű vádlott esetében további súlyosító körülménynek minősül, hogy szolgálati ideje alatt 2 alkalommal, a II. és III. rendű vádlottak esetében, hogy szolgálati idejük alatt 1-1 alkalommal fenytetésben részesültek.

[234] A IV. rendű vádlott esetében további súlyosító körülmény volt, hogy korábbi szabadságvesztés büntetéséből történő szabadulását követően nem sokkal követett el újabb jelentős tárgyi súlyú, ugyanolyan bűncselekményt.

[235] Az ítéltábla észlelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem számította ki ítéletében a középértéket, pusztán az attól történő eltérést indokolta meg az ítélete 57. oldal [271] bekezdésében. Erre figyelemmel szükséges rögzíteni az EBD2015. B.21. és EBD2015. B.24. számú elvi döntésekben írtakra is tekintettel, hogy a Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű, Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű, Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsörmeister III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele a halmazati bünteteskiszabási szabályokra is figyelemmel 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, mely büntetési tétel középértéke 7 év.

[236] Terhelt4 IV. és Terhelt6 VI. rendű vádlottak terhére rótt bűncselekményeinek büntetési tétele a halmazati büntetéskiszabási és többszörös, illetve különös visszaesői minőségükre irányadó szabályokra is figyelemmel 2-17 évig terjedő szabadságvesztés, mely büntetési tétel középértéke 9 év 6 hónap.

[237] A kiszámított középértékekre figyelemmel az ítélet fentiekben hivatkozott [271] bekezdését akként szükséges pontosítani, hogy a bíróság a középértéktől történő eltérést Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II. rendű, Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében sem látta lehetségesnek a bíróság a jelentős időmúlás ellenére sem a súlyosító körülmények nyomatékos túlsúlyára figyelemmel. A középértéktől történő eltérést a bíróság Terhelt4 IV. és Terhelt6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában továbbá a többszörös és különös visszaesői minőségük okán sem tartotta indokoltnak.

[238] Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I. rendű vádlott vonatkozásában ugyanakkor a bíróság úgy találta, hogy a középértéktől felfele történő eltérést indokolta az elkövetett bűncselekmények valós tárgyi súlya és a súlyosító körülmények nyomatékos túlsúlya, melyet a jelentős időmúlás sem tett súlytalanná.

[239] A feltárt és pontosított enyhítő és súlyosító körülményeket, a cselekmények tárgyi súlyát, a bűnösség fokát és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességét is figyelembe véve az ítéltábla úgy találta, hogy nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztére ítélte az I.r., II.r., III.r. IV.r, V.r. és VI.r. vádlottakat. Az ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva azonban az ítéltábla a II., III. és V. rendű vádlottakkal szemben továbbra is indokoltnak tartott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés tartamát a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően enyhítette.

[240] A másodfokú bíróság a fegyházbüntetések csökkentett tartamához igazodóan enyhítette az érintett vádlottakkal szemben a Btk. 61. § (1) bekezdése és Btk. 62. § (1) bekezdése alapján kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is.

[241] Az ítéltábla ugyanakkor a vagyonekbevétele körében tett főügyészégi állásponttal is egyetértett, mely körben az alábbiakra szükséges rámutatni.

[242] A 78/2009. BK vélemény alapján a korrupciós bűncselekmény elkövetése esetén a passzív vesztegetővel szemben az aktív vesztegetőtől megszerzett vagyona kell a vagyonekbevétele elrendelnie. A ténylegesen átvett vagyoni előnyre nézve a vagyonekbevétele nem mellőzhető (ÍH2009. 91.) Ha azonban a bűncselekmény elkövetése révén vagy azzal összefüggésben a vagyoni előnyt nem szerezte meg (például az átvett követően a hatóságnak átadta), a vagyonekbevétele vele szemben nem lehet elrendelni (EBH2011. 2306.).

[243] A BK vélemény c) pontja értelmében kötelező vagyonekbevétele kiszabni arra a vagyona, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt

könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatnak, vagy arra szántak. Ilyennek tekinthető például az a vagyon, amellyel a bűncselekmény elkövetőjét anyagilag támogatják a bűncselekmény zavartalan végrehajtása érdekében. E tekintetben tehát a törvényesen szerzett, de bűncselekménybe befektetett vagyon is vagyonekobbzás tárgya lehet. E körben azonban a vagyonekobbzás alkalmazásának feltétele, hogy a vagyon használata, illetőleg annak szándéka közvetlen kapcsolatban álljon a bűncselekmény elkövetésével, arra ténylegesen sor kerüljön, vagy legalábbis az elkövető a cselekményt a büntetendő előkészület szakáig eljuttassa.

[244] A d) pont akként rendelkezik, hogy a vagyonekobbzás kiterjed arra a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt (lásd ÍH2006. 47., ÍH2009. 44.).

[245] A 95/2011. BK vélemény alapján a korrupciós bűncselekmények (Btk. XXVII. Fejezet) kapcsán az ígért vagyoni előny tárgyára is el kell rendelni a vagyonekobbzást. Az intézkedést az aktív vesztegetővel szemben kell alkalmazni, ha az elkövetést megelőzően az ígért vagyoni előny tárgya a rendelkezésére állt, és bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa.

[246] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az I/C. és I/E. tényállásokban ígért vagyoni előnyökre tekintettel az I. rendű vádlott által ígért és ellenkező adat hiányában a rendelkezésre álló 600 euro, a Terhelt5 V. rendű vádlott által ígért 150.000,- forint – az ítéletben megállapított 30.000,- forinttal együtt összesen 180.000,- forint -, a Terhelt4 IV. rendű vádlott által ígért 50.000,- forint tekintetében vagyonekobbzást rendelt el, illetve az V. rendű vádlott esetében a vagyonekobbzás összegét 30.000,- forintról 180.000,- forintra változtatta meg.

[247] Az elsőfokú katonai tanács valamennyi vádlott esetében csaknem maradéktalanul feltüntette az alkalmazott jogszabályokat, ugyanakkor az ítélet 57. oldal [270] bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a szabadságvesztés kiszabása körében a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontjára, a [271] bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a feltételes szabadságra bocsátás kizárása körében a Btk. 38. § (1) bekezdésére, a [273] bekezdésének a lefoglalás megszüntetése körében a Be. 311. § (6) bekezdésére történő hivatkozással pontosítja.

[248] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni a közügyektől eltiltás kiszabása körében alkalmazott jogszabályokat, erre tekintettel az ítélet indokolását az ítéltábla a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdésére történő utalással egészíti ki.

Az ítéltábla rámutat továbbá, hogy az elsőfokú bíróság 2019. szeptember 16. napját is feltüntette, mint amelyen tárgyalás tartott, és ez alapján hozta meg ítéletét. A bírósági iratokban elfekvő jegyzőkönyv tanúsága szerint azonban ezen a napon érdemi tárgyalás megtartására nem került sor, így annak feltüntetése is szükségtelen volt.

[249] Ugyanakkor a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa elmulasztotta feltüntetni, hogy a tárgyalás nyilvános, folytatódó tárgyalás volt, így ezt az ítéltábla pótolta.

[250] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata alapján tartott tanácsülésen – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

A másodfokú katonai tanács a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte Terhelt5 V.r. vádlottat a másodfokú eljárás során a vonatkozásában felmerült büntügyi költség viselésére, míg a Terhelt12 XII. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárás során felmerült büntügyi költséget a Be. 574. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

[251] A Be. 615. § (1) és (2) bekezdésében írt törvényi feltételek hiányában a határozat ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2021. április 21.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kálmánczi Antal János hb. főhadnagy s.k.

Dr. Vadócz Attila Béla hb. őrnagy

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.58/2017/178. számú ítélete Terhelt1 volt címzetes rendőr törzssászlós I.r., Terhelt2 volt címzetes rendőr törzssászlós II.r., Terhelt3 volt címzetes rendőr főtörzsőrmester III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt 7 rendőr őrmester VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. és Terhelt12 XII.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatásokkal 2021. április 21. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2021. április 21.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

a tanács elnöke

..